

ağın

DÜŞÜN VE SANAT DERGİSİ

MAYIS - HAZİRAN 2003

ağın

DÜŞÜN VE SANAT DERGİSİ

Sahibi

Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği Adına
Ahmet DEVİREN

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
Mehmet ORHAN

Yazı Kurulu
Mehmet ORHAN
Mevlüt ÖKSÜZOĞLU
Ahmet DEVİREN
S. Selami TAŞBAŞI
Ruhi TAŞKIN

Teknik Yönetmen
Ömer ÖZTÜRK

Yazışma Adresi:
Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği
Hoşdere Caddesi, Akasya Apt. No: 41-2 A
Y. Ayrancı / ANKARA
Tel: (0 312) 426 75 90 Faks: (0 312) 354 78 38

Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği,
PTT 101843 no.lu Çek Hesabı
T.C. Ziraat Bankası Ankara Yenışehir Şubesi
Hesap No: 441169

Gönderilen yazılar yayımlansın, yayımlanmasın
iade edilmez ve telif ücreti ödenmez.

Bu dergide yayımlanan yazılardaki fikirler
yazarlarına aittir.

Dergimiz Basın Ahlâk Yasası'na uyar.

Ağın Düşün ve Sanat Dergisi, Ankara Valiliği'nin
12.09.1991 gün ve 8202 yazıları ile ayda bir çıkar.

Yıl: 13 Sayı: 138-139
MAYIS - HAZİRAN 2003
Dizgi-Mizanpaj: **Marina Ajans - 384 26 80**
Baskı : **HAS-SOY Matbaacılık**
Tel : **0 312 341 59 94 / 384 03 04**

Ağın Düşün ve Sanat Dergisi Muhabirleri:
İsmail N. BEYDEMİR : Malatya-Ağın
Cüneyt ÖZKUL : İzmir
Ahmet SAMUR : İstanbul

Ön kapak: Ağınlı Gençler 19 Mayıs Gençlik
ve Spor Bayramı'nda

SAYFA

İÇİNDEKİLER

3	Dünya Küçüldü, Ama Sorunlar Azalmadı ANKARA-AĞIN DERNEĞİ
4-5	Ağın Kültür Merkezi'nin Açılışı M.Fatih GEYİM'in Açış Konuşması
5	Kültür Merkezi Binası'nın Ağın ve Çevresi İçin Önemi
6	Elazığ Valisi Osman AYDIN Derneğimizi Ziyaret Etti
7-8	Ağın Belediyesi 2002-2003 Yılları Çalışmaları Orhan ERCAN
9	Ağın'a Hizmet Götürme Desteği Prof. Dr. Reşat APAK
10-11	Aklıma Gelir (Şiir) Mehmet ORHAN
12-13	Demirciler Sokağı Prof. Dr. Mehmet Sadık DEMİRSOY
14-15	Orman Sevdası (Şiir) Dr. Galip UZUNCA
16	Sürgün Edeceklermiş M.Cavit ALPASLAN
17-19	Çocuklarıma Mustafa KABASAKAL
20	Alıcı Kuş-Kalmamış (Şiir) Mehmet ERGÖNÜL
21	Köylerimiz: Balkayası (Şiir) Köyü Büyüamin ERDEM
22	Bağ-Badem-Ceviz Projesi Fevzi ŞENER
23	İnsanca (Şiir) Ercan ORHAN
24	Çevre Düzenini Yok Edenler Mehmet SELÇUK
25	Pir Sultan Gibi-Yunus Gibi (Şiir) Erhan ÇATALTAŞ
26-27	Derneklerle İlgili Haberler
28	Bu Dünya Kocamaz (Şiir) Fehmi GÜR
29-30	Ağın'la İlgili Haberler
31	Doğumlar-Evlenenler-Ölümler

DÜNYA KÜÇÜLDÜ, AMA SORUNLAR AZALMADI

İletişim araçlarının alabildiğine gelişmesi ve haberleşmeyi geniş kitlelere, bütün dünyaya yayması uygarlık için son derece olumlu bir gelişme olmuştur. Yeter ki insanlık alemi bunu saptırmadan, insanlara ve topluma zarar verecek şekle dönüştürmeden, uygarlığın yararına kullansın. Yer yuvarlağının birbirinden çok uzakta iki ülkeden birinde herhangi bir olay meydana gelse, en yakın komşuda olmuş gibi, ötekinde anında öğreniliyor. Dahası var: Yine bu çok uzak ülkelerin birinden diğerine 60-70 yıl önce kaç kişi gidip gelirdi? Belki hiç, belki 3-5 kişi. Bugün uçaklar bir kalkışta en az 500 kişi taşıyabiliyor.

Dedelerimizden dinlerdik: Eskiden yörelerimizden İstanbul'a gidenler ancak 15 günde varırlarmış. Önce trenler, sonra otobüsler, daha sonra uçaklar bu süreyi düşürerek bir saate indirdi. Ayrıca, çağımızın en ileri bir buluşu olan internet aracılığıyla uzmanlar ve bilginler, akıllara durgunluk veren gelişmelere ulaşıyor. Şimdilik, küçücük cep telefonlarına kadar ulaşan internet, önümüzdeki yıllarda değişmez sandığımız birçok şeyi değiştirecek ve birçok değeri altüst edecek gibi görünüyor. Örneğin, dünyanın en çok sayıda ve çeşitte kitaba sahip kitaplığı bulunan bir ülke, bu üstünlüğünü yitirecek. Çünkü, öncelik ve üstünlük internete geçecek, her türden en çok kitap, hem de değişik birkaç dilde yazılmış milyonlara ulaşacak olan kitap internette yer alacak.

Dünyanın ne kadar küçüldüğünün ve insanların yararlanması için ne kadar çok araçlara kavuştuğunun bilincindeyiz. Dünya küçüldü, yeni buluşlar arttı, ama insanların

ve toplumun huzurunu, dirlik içinde kaygısız, rahat yaşamasını etkileyen faktörler de aksine olumsuz yönde gelişti. İnsanlar ve toplum, çeşitli ekonomik, sosyal ve siyasal baskılar altında ezildikçe ezildi. İnsanlar ve toplumlar başta terör, kötü yönetimler ve çeşitli baskılar altında kıvrandı, tedirgin oldu.

Orta halli bir aile düşününüz: Herhangi bir kentte yaşamaktadır. Dünkü koşullarda başını sokacak bir daireye sahip olması onun için yeterliydi, ama bugün dairesine kavuştu diyelim, ardından altına bir araba çekmek isteyecektir. Biraz sıkıntıya katlanarak onu da yerine getirir, bir süre sonra aile bireylerinden her biri sırayla birer araba çekecek altına. Cep telefonları da aynı sırayı izleyecek.

Bir değişim, bir ekonomik gelişim ya da uygarlık ölçütleri gibi algılanabilir bu tutum, ama eskiden gereksinme duyulan araçlarla bunları elde etme, bulundurma koşulları toplumu ve kişileri daha az sıkıntıya sokuyordu; bugün ise, toplumda dengeli büyüme sağlanamadığı için hem sorunlar büyüdü, hem gelişmekte olan ülke olduğumuz ve savurganlığı kontrol altına alamadığımız için enflasyon altında ezildik.

Bu bir eskiye özlem mi? Hayır, eski tekrar yaşanılmaz. Yeni yaşama, bireyler ve toplum olarak ölçülü yaklaştığımız oranda sorunları azaltırız, yoksa sorun bunalıma dönüşür. İçinde yaşadığımız bu tutumsuz tutumun, yön değiştirerek sağduyuya yönelmesi gerekir.

**ANKARA
AĞIN DERNEĞİ**

AĞIN KÜLTÜR MERKEZİ'NİN AÇILIŞI

Ağın Kaymakamı
M.Fatih GEYİM'in Açılış Konuşması

Sayın Valim, saygıdeğer hanımefendiler, ilimiz protokolünün değerli mensupları, meslektaşlarım ve değerli konuklar,

İlçe Halk Eğitim Merkezi ve Halk Kütüphanesi ile Gençlik Merkezi'nin ziyaret programına ve Ağın Kaymakamlığı Kültür Merkezi açılış programına hoş geldiniz.

Bu mutlu günümüzde bizleri yalnız bırakmayarak onurlandıran başta Sayın Valimize ve siz değerli misafirlerimize şahsım ve ilçem halkı adına teşekkürlerimi sunarım.

Sayın Valim, Ağın Kültür Merkezi daha önce kültür ve hizmet binaları olarak düşünülmüş, ancak maddi imkansızlık nedeniyle bitirilememiş eski bir binanın Belediye tarafından Kaymakamlığımıza tahsisıyla restore edilmiştir. Bu bina restore edilmeden önce atıl vaziyete düşmüş, depo olarak kullanılan ve çürümeye terk edilmiş bir yerdi. Bina Sayın Valimizin maddi ve manevi destekleriyle Köylere Hizmet Götürme Birliğimiz tarafından restore edilmiştir. Restorasyona 65 milyar TL. harcanmıştır. Kültür Merkezimize komple bir sistem dizayn edilmiştir. Bu merkezimizde sinema izlenebilecek, her türlü konferans, panel ve tiyatro türü icra edilebilecektir. Bunların yanında Kültür Merkezimizin giriş salonunda sanatsal etkinlikler yapılabileceği gibi, düğün salonu olarak da kullanılabilecek biçimdedir.

Programımızın diğer bir konusu ise, eski lise binasının Halk Eğitim, Kütüphane ve Gençlik Merkezi olarak restore edilmiş olmasıydı. Eski lise binası da atıl vaziyetteydi ve çürümeye terk edilmişti, depo olarak kullanılmaktaydı. 2002 yılında Sayın Valimizin oluruyla bu bina Halk Eğitim binası olarak tahsis edildi. Bu binanın tamirinde

kullanılmak üzere iki dilim halinde 25'er milyar TL. Bakanlığımız Bütçesinden ödenek gönderildi. Bina bu parayla baştan aşağı Birliğimiz tarafından yenilendi. Çatısı saç kaplamayla örtüldü. Binaya kalorifer tesisatı döşendi, sıvası ve boyası, pencereleri PVC ve kapıları ahşaptan yenilendi. Bir bölüm zemin minefloyle kaplandı. Yenilenen binanın bir bölümünde Halk Eğitim Müdürlüğümüz ve kursları hizmet verecektir. Diğer yandan, iptidai ve izbe bir şekilde bulunan Halk Kütüphanesi ise bu binaya taşınarak öğrencilerimize ve halkımıza hizmet verebilecek çağdaş bir ortama kavuşturulmuştur.

Sayın Valim, özellikle burada ilçemizin sahip olduğu Ağın Bölge Yatılı Lisesi'nin bir sıkıntısına işaret etmek istiyorum. Bugün Lise Pansiyonumuzda 150 civarında öğrencimiz bulunmaktadır. Yatılı okullarda öğrencilerin enerjilerini harcayabilecekleri bazı mekanlara ve sosyal ortamlara sahip olunması gerekmektedir. Ancak bu öğrencilerimiz kapalı bir spor salonuna sahip olmadıkları gibi ders çalışma etütlerini icra edebilecekleri mekanlara bile sahip değiller. Yapabilecekleri tek spor masa tenisiydi.

O da giriş holündedir. Yemek yedikleri yerde etüt yapmaktalar, televizyon izlemekteler. Zatialinizin ilçemize kazandırdığı halı saha bu sorunu nisbeten çözmüştür. Halk Eğitim Merkezi'mizin bir bölümünü öğrencilerimizin bu mağduriyetlerini giderici bir gençlik merkezi şeklinde dizayn ettik. Bu merkeze bilardo masaları konularak öğrencilerin boş zamanlarında rehabilite olabilecekleri, eğlenebilecekleri, enerjilerini pozitif çevirebilecekleri bir bölüm hazırladık. Öte yandan, Halk Eğitimin en büyük salonu, küçük bir kapalı spor salonuna dönüştürülerek; güreşe, begmintondan duvar tenisine, her çeşit alternatif spor branşı tat-

bik edilebilir. Bunun yanında yine bu salonda öğrenci hem etüt yapılabilir, televizyon izleyebilir ya da çay içerek zaman geçirebilir. Özellikle binanın kalorifer tesisatının döşenmiş olması kışın öğrencilerin yaşadıkları saydığımız mekan sıkıntısını giderecek avantajı sağlamıştır.

Bütün bu hizmetler halı sahamız, aşevimiz, Kültür Merkezimiz, Halk Eğitim Merkezimiz ilçemizin sosyal ve kültürel zenginliğine önemli katkı yapmıştır. Bu hizmetleri ilçemizin kazanmasında maddi ve manevi desteklerini esirgemeyen Sayın Valimize ilçem halkının şükranlarını sunuyorum. Devletin birliği-dirliği ilkesinden hareketle, halı sahanın arsasını, aşevinin binasını, Kültür Merkezinin binasını Kaymakamlığıma tahsis ederek tüm bu hizmetlere ve ayrıca açmış olduğumuz Kültür Merkezimizin çevre düzenlemesini yaparak bizlere destek olması nedeniyle ilçemiz Belediye Başkanı'na, bu hizmetlerin başarıyla sonuçlanması için fikir ve el emeklerini esirgemyen, fedakarca çalışan memurlarımıza teşekkürü şahsım adına bir borç biliyorum.

Ağın Kaymakamlığı Kültür Merkezinin ve yeni Halk Eğitim Hizmet Binasının ilçemize hayırlı olmasını dileyerek saygılar sunarım.

KÜLTÜR MERKEZİ BİNASI'NIN AĞIN ve ÇEVRESİ İÇİN ÖNEMİ

Ağın Kültür Merkezi binası 6 Mayıs 2003 günü düzenlenen bir törenle açıldı. Ağın, kültürel gelişme ve kültür etkinlikleri yönünden Türkiye'nin önde gelen ilçelerinden biridir. Okur yazar oranını da yıllarca önce yüzde yüzeye yükseltebilmiştir. 1939 yılında açılan Ağın Halk Odası, kitaplık ve temsil kurulu aracılığıyla kültürel etkinlikler alanında hayli yararlı hizmetler vermiştir. Yeni Kültür Merkezi binasının da, günümüzde daha da gelişmiş ve ilerlemiş olan teknik olanakları gereğince kullanarak, Kaymakamımızın da değindikleri gibi, her türlü konferans, panel ve tiyatro çalışmalarını etkin bir şekilde gerçekleştirmesini bekliyoruz. Ayrıca, Merkez'de bir kitaplık oluşturulması ve Ağın dışında bulunan Ağınlılarla, Ağın'ı seven dostlardan kitap yardımı istenmesi de yararlı olur kanısındayız.

Başta Valimiz Osman Aydın ve Kaymakamımız M.Fatih Geyim olmak üzere bu çok yararlı eseri Ağın'a kazandırmada emeği geçenlere teşekkür ediyor ve defalarca yinelediğimiz gibi, Ağın'da, Elazığ Fırat Üniversitesi'ne bağlı iki yıllık bir teknik meslek okulu açılması için gerekli koşulların yerine getirilmesinde ilgililerin yardımcı olmalarını yürekten diliyoruz.

T E Ş E K K Ü R

Sevgili ağabeyimiz, babamız,

Emekli Öğretmen Rafet UYSAL'ın

16 Mayıs 2003 tarihinde İstanbul'da yaşamını yitirmesi nedeniyle; cenaze törenine katılan, telefon ve telgrafla başsağlığı dileklerini bildiren, bizzat evimize kadar gelerek büyük acımızı paylaşan tüm akraba, dost ve hemşehrilerimize teşekkürü bir borç biliriz.

Kardeşleri

**Necdet, Nevzat Uysal, Melahat Öztürk
Çocukları**

Akın, Tayfun Uysal, Seval Tezer

ELAZIĞ VALİSİ OSMAN AYDIN DERNEĞİMİZİ ZİYARET ETTİ

Elazığ Valisi Osman Aydın, 20.06.2003 tarihinde Ankara'daki Dernek Merkezimizi ziyaret etmiş ve Ağın'ın yanı sıra Elazığ'ın ekonomik ve kültürel durumu hakkında da açıklamalarda bulunmuştur.

1979-1981 yılları arasında Ağın Kaymakamlığı yapmalarından dolayı, Aydın'ın bölgeyi ve bölgenin insanlarını çok iyi tanıdıkları anlaşılmıştır.

Elazığ Valisi Osman Aydın'ın Derneğimizi ziyaretleri sırasında Ağın'da uzun vadeli yapılabilecek konular da görüşülmüştür.

- Ağın Karamağara Köprüsü'nün, Ağın'ın ulaşım problemlerini çözebildiği kadar Arapgir, Kemaliye, Çemişgezek ilçelerinin ve bazı köylerinin (62 köy) ulaşımında kolaylık sağlayacağını ve inşaatın devam ettiğini belirtmişlerdir.

- DSİ IX. Bölge Müdürlüğü tarafından hazırlanan Elazığ-Ağın Pompaj Sulaması Projesi'nin DSİ Genel Müdürlüğü'nde ödenek beklediği ve projeye:

- 11.290 dönüm arazinin sulanacağı,
- 12.500 m kanal yapılacağı,
- 28.000 ton senede ek üretimin artacağı

ve bunun devreye sokulması halinde Ağın'da zırai sahada atılım yapılacağı vurgulanmıştır.

- Ağın'da bağıcılığın gelişmesi ve orta boy işletmelerin oluşması halinde, Ağın'a geri dönüşün gerçekleşebileceği konusuna değinilmiştir.

- Ayrıca Ağın bölgesinde zırai sahada gelir getireceği kabul edilen ceviz, badem, dut

vb. faaliyet alanlarında da gayret gösterilmesi faydalı olacaktır.

- Baraj Gölü'nden üretimler:

Baraj Gölü'nde kerevit, balık üretimi ve soğuk hava depolama sistemleri geliştirilmelidir.

- Baraj Gölü, komşu ilçe ve illerin sporları, piknik ve turizm alanı olarak değerlendirilebilecektir.

- Ağın'ın şu anda içme suyu, bahçe, sebze, meyve ağaçlarının sulanması için de kullanılmaktadır. Bu nedenle gereken yeni kaynak ve sistemlerinin devreye sokulması zorunluluk arz etmektedir.

- Ağın'ın alt yapı tesisleri olarak:

- Kanalizasyon konusunda mahalle ve merkezin projelendirilmesi, kredi ve finans kaynağının araştırılmasına karar verilmiştir.

- Deri Fabrikası arıtmasının yapılması gerektiği artık kabul edilmelidir.

- Gölün kapladığı alan 675 km² olup, tam dolu olması halinde 31 milyar m³ su birikmektedir. Bunun kirlenmemesi için şimdiden gerekli tedbirler alınmalıdır.

- Valimiz Osman Aydın ile yapılan görüşmelerde, proje hazırlanması ve bürokratik sistemler çerçevesinde işlemlerin yürütülmesi halinde Ağın'a gerekli yardımın yapılabileceği kanaatine varılmıştır.

- Valimize, Derneğimize ve Ağın'a gösterdiği ilgiden dolayı tekrar teşekkür ediyor, şükranlarımızı sunuyoruz.

**AĞIN KÜLTÜR ve
DAYANIŞMA DERNEĞİ**

AĞIN BELEDİYESİ 2002-2003 YILLARI ÇALIŞMALARI

Orhan ERCAN
Ağın Belediye Başkanı

Değerli Meclis Üyelerimiz, toplantıya hoş geldiniz der, hepinize sevgi ve saygılarımı sunarım.

1580 sayılı yasanın 54.maddesi gereğince yapmış olduğumuz bu Olağan Meclis Toplantısı'na iştirak eden değerli Meclis Üyelerimiz, 18 Nisan 1999 tarihinden bu güne kadar sizlerin desteği ile yapmış olduğumuz çalışmalar aşağıda belirtilmiştir. Çalışma dönemimiz itibariyle ekonomik krizler, 2 yıl süren kuraklık, az da olsa devletimizden aldığımız yardım, belediyemizin gelirleri ve halkın katılımı ile yapmış olduğumuz çalışmalar özetle şöyledir:

• İLÇEMİZDE YAPILAN İŞLER:

1- Karamağara Köprüsü inşaatının başlaması ile Belediyemiz tarafından inşaat işlerini yürüten firmanın feribot ve arazöz ihtiyaçları karşılanmış olup, karşılığında akaryakıt, kum ve taş alınmıştır.

2-Merkezdeki sulama arkları açılmış ve pompaların bakımı yapılmıştır.

3-Sinema salonu, Kaymakamlık Makamına tahsis edildikten sonra gelirinin %10'u Belediyemize verilmek üzere Kültür Merkezi haline getirilmiş olup, Belediyemiz tarafından çevre düzenlemesi yapılarak halkın hizmetine sunulmuştur.

4-Hizmet süremizce tamir edilen 266 arızanın 64'ü, 13.06.2002 ile 26.05.2003 tarihleri arasında giderilmiştir.

5- Hizmet süremizce çıkan 27 yangının 7 tanesi, 13.06.2002 ile 26.05.2003 tarihleri arasında müdahale edilerek söndürülmüştür.

Bu yangınlar şu yerlerde olmuştur.

a)14.08.2002'de feribot başında arazi yangını.

b)27.08.2002'de Başpınar'da arazi yangını,

c)30.09.2002'de Konak mezrasında ev yangını,

d)01.11.2002 Gümüşsuyu mezrasında arazi yangını,

e)06.11.2002'de Şenpınar'da ev yangını,

f)25.11.2002'de Şenpınar'da arazi yangını,

g)27.04.2003'de Müderris Hüseyin Efendi Mah. ev yangını.

6-Hizmet süremizce merkezde cenaze sayısı 88 dir. Bunun 28'i 12.06.2002 - 12.06.2003 tarihleri arasında olup, Belediyemizce kaldırılmıştır.

7- İçme suyu için açılan birinci derin su kuyusu, Vilayet ve Belediyemizin işbirliği ile hizmete açılmıştır.

8-Karataşlık Mahallesi halkının katılımı ile aşağı yola istinat duvarı çekilmiş olup, yol betonlaması yapılacaktır.

9- Şenpınar Mahallesi Bahadırlar Köyü çıkışındaki çeşmenin 60 metrelik boru hattı döşenmiş olup çeşmesi yapılacaktır.

10- Kaymakamlık Makamı, Belediye ve halkın katılımı ile 2000 ağaç dikilmiştir. Belediyemizin katkıları ile Malatya Ağınlılar Derneği tarafından Esentepe mevkiine 1000 fidan dikilmiştir.

11-Kuzgeçe Enerle mevkiinde Orman İdaresi'ne tahsis edilen alanlar teraslanmış olup, ekim ve dikimi yapılmıştır.

12- Esentepe Mahallesi içme suyu şebekesine 1200 metre ilave yapılarak halkın hizmetine sunulacaktır.

13- Çocuk parkı alanının Kaymakamlığa tahsis edilen bölümünün bir kısmına halı saha yapılıp halkın hizmetine sunulmuştur. Çocuk parkı aletleri ise, Malatya Ağınlılar Derneği ve Malatya Belediyesi'nden aldığımız oyuncaklarla

yeniden donatılmış olup, önceki oyuncaklar Esentepe, Karataşlık ve Aliuşağı Mahallelerine ikişer üçer adet monte edilmiştir.

14- Örtmeli çıkmazı Sağlık Sokağı ve çeşmesinin önü halkın katılımı ile betonlanmıştır.

15- Yukarı cami yanındaki lise ve merkeze gelen sulama arkı kavşağından liseye doğru giden sulama arkı ve mahalle yolunun istinat duvarı ve arkın bir kısmının üzeri kapatılarak halkın hizmetine sunulmuştur.

16- Aşağı Akpınar dokuz evler semtindeki tuvalet yeniden yapılmaktadır.

• YAPIMINA DEVAM EDİLEN İŞLER:

1- Derenin ıslahı yapılmaktadır.

2- Kuzgeçe Mahallesinin istinat duvarı halkın katılımı ile yapılacaktır.

3- Otel binasından tahsis edilen yere öğretmen evi yapılacaktır.

4-Aşağı Akpınar Mahallesinde wc tamiri yapılacaktır. (II.Tuvalet)

5-Karataşlık Mahallesi aşağı yolun betonlanması yapılacaktır.

6-Şenpınar Mahallesi, Bahadırlar köyü çıkışına çeşme yapılacaktır.

7-Yeni yerleşim merkezinin kanalizasyon boruları hazır olup, foseptik çukur ve kanalları açılıp döşenecektir.

8- 2003 yılında İller Bankası Genel Müdürlüğü'nden Belediyemize gelen para 66.780.000.000.- TL.'dir.

• ZABITA İLE İŞBİRLİĞİ YAPILARAK GERÇEKLEŞTİRİLEN İŞLER:

a)Personelin kontrolü yapılmıştır.

b)Çevre temizliği yaptırılmıştır.

c)Bir gün ara ile çöplerin toplanması sağlanmıştır.

d)Su depolarının günlük kontrolü yapılmıştır.

e)Merkezdeki cenazelerin kaldırılması sağlanmıştır.

f)Altyapı ve benzeri arızaların giderilmesine çalışılmıştır.

g)Feribot ve diğer araçların, arazözlerin

akaryakıt ikmali ve arızalarının giderilmesi yapılmıştır.

h) Belirli aralıklarla, zabıta ve sağlık ocağı işbirliği ile fırın, mezbaha, berber ve bakkalların sağlık açısından kontrolü yapılmıştır.

i) Seyyar satıcıların kontrolü ve işgaliyelerin alınması sağlanmıştır.

j) Vergilerin takibi ve alınması gerçekleştirilmiştir.

k) Cadde boyu fidan ve çiçeklerin sulanması yaptırılmıştır.

• BELEDİYE BAŞKANI OLARAK

YAPTIĞIM ÇALIŞMALAR:

a)Üst makamlardan gelen yazışmaların takibi yapılmıştır.

b)Gelir ve hibelerin kabulü yapılmıştır.

c)Resmi görüşmeler, mahkemeler ve gelir giderlerin takibi yapılmıştır.

d)Haftada bir gün encümen toplantısı yapılmıştır.

e)Olağanüstü haller hariç, yılda Şubat, Haziran ve Ekim aylarında olmak üzere, üç defa kanunen Meclis toplantısı yapılmıştır.

f)Aylık raporların takibi (Ambar giriş çıkış, bank ekstrası ve personel izinleri) izlenmiştir.

• İHTİYAÇLARIMIZ:

1- SSK, Emekli Sandığı, Hastane ve Keban Petrole olan borcumuz,

2- İller Bankası tarafından açılan ikinci kuyunun motor ve su deposunun yapılarak şebekeye bağlanması,

3- Çevre Bakanlığı'ndan kamyon talebi. (Bakanlık tarafından 2003 yılı itibari ile kaldırıldı),

4-Derenin ıslahı,

5-Bayındırlık Müdürlüğü'nden çıkartılan keşif özetlerinin değerlendirilerek, gelen kaynaklarla yolların yapımı.

AĞIN'A HİZMET GÖTÜRME DESTEĞİ

(Değerli hemşerimiz Hilmi Ziya APAK, okuyucularımızın da yakından tanıdığı gibi, Türk Milli Eğitimi'nin seçkin bir eğitimcisi ve okul yöneticisidir. 1909 yılında Ağın'da doğmuş ve öğretmen olduktan sonra yurdun birçok yerinde öğretmenlik ve yöneticilik yapmıştır. Balıkesir Lisesi Müdürlüğünde ve İzmir-Karşıyaka okullarında geçen değerli hizmetleri ise her türlü takdirin üstündedir. Kendisi halen Karşıyaka'da Belediye'nin Hilmi Ziya APAK adını verdiği sokaktaki evinde oturmaktadır.

Dergimizi yakından izleyen ve değerli yazı, mektup ve katkılarıyla çalışmalarımıza güç katan hemşerimiz, Ağın'ımızın çeşitli sorunlarıyla da yakından ilgilenmekte ve ilçemiz için yapılan her türlü çalışmadan katkısını esirgememektedir. Bu defa da yine yanda okuyacağınız gibi, oğlu, İstanbul Üniversitesi Mühendislik Fakültesi'nden Prof. Dr. Reşat APAK'ın mektubunda sözü edilen örnek ve öncü katkıyı sağlamış bulunmaktadır.

AĞIN'a HİZMET ETME YARIŞI'nda. Kaymakamımız Fatih GEYİM'in dergimizde yayımlanan yazıları doğrultusunda değerli okuyucularımızın da ilgi ve desteğini beklerken, Hilmi Ziya APAK'a sağlık ve esenlik dileklerimizle teşekkürlerimizi iletir, Prof. Dr. Reşat APAK'a ilgisinin devamını, M.Fatih GEYİM'e de çalışmalarının başarılı olmasını dileriz.)

ANKARA
AĞIN DERNEĞİ

Çok kıymetli Ahmet Beyefendi,

Ağın Düşün ve Sanat Dergimizin Ocak-Şubat 2003 sayısında Ağın Kaymakamı Sayın Fatih Geyim'in "Kamu Hizmetine Ağın Bakışı" adlı yazısı babam Hilmi Ziya Apak'ı çok duygulandırdı ve Sayın Kaymakam'ın kamu hizmetlerine vatandaşların katılımı yönündeki çağrısı paralelinde **"Ağın Belde ve Köylerine Hizmet Götürme Hesabı": Ağın Ziraat Bankası 15516 no.lu hesaba** 250 milyon TL. tutarında sembolik bir bağış yapmak suretiyle bu seferberliğe anlamlı bir başlangıç yaptı. Hesap numarası dergimizde çıkmamıştı; bunun bundan sonraki sayımızda basımının, Ağınlılar ve Ağınseverler için çok yararlı olacağını düşünüyorum.

Babam Hilmi Ziya Apak'ın Sayın Kaymakam'dan diğer bir ricası da bugün "Beyaz Saray" adıyla bilinen ve geçmişte ilköğretim amacıyla kullanılmış olan yerde veya uygun görülecek başka bir mekanda, Elazığ'daki üniversitemize bağlı iki yıllık bir teknik meslek yüksek okulu açılması çabalarına hız verilmesidir. Bu konu, Dergimizin önceki sayılarında babam tarafından dile getirilmişti.

Başarılı çalışmalarınızın devamını diler, sevgi ve saygılarımı sunarım. 15 Mayıs 2003

Prof. Dr. Reşat APAK

İ.Ü.Müh.Fak. Avcılar - İSTANBUL

Tel: 0 212 473 70 28 (iş)

Cep: 0 532 258 08 09

AKLIMA GELİR

Mehmet ORHAN

Ayrılık deyince

Dermanım kesilir
Dert yığılır yüreğimin başına
Ossaat anam aklıma gelir
Uçuk benizli hasta yavrusunu
Uzak okullara tek başına yollayan
Gözleri yaşlı anam
Dünyada çekilir dert değil ayrılık

Gurbet deyince

Göçmen kuşlar geçer göklerimden
Aslında hepimiz gurbet kuşlarıyız
Genç olsun ergen olsun
Uçuklar her duygun yürek sıra dendi mi
Belki bir gün bir bildik ses
Ansızın boy gösterir
Hayır, çark boş yere döner
Çaresizlik aklıma gelir
Ardından kızarım kahpe dünyaya
Hani kızmak da deva değil ki
Ölmekten beterdir tutsak olmak gurbete

Özlemek deyince

Sarılp öpüşmek gelir içimden
Candan özge kim olursa
Birden gök kararır şimşek çakar
İşler yüreğe derinliğine acı
Eşi İstanbul'u mesken tutmuş
Gönlü kırık bağı yanık

Çilekeş bacılar aklıma gelir

Alev alev yanar içim
Hayıflanırım kör talihe vefasızlığa
En dayanılmaz arzudur özlemek

Yalnızlık deyince

Bir garip hesaplaşma
Acı tatlı bir sohbetir derim
Kişinin kendi kendisiyle
Ulu Tanrı'dan izin dileyerek
Düzeltemek isterim kullarının bir hatasını
"Yalnızlık Allah'a mahsus" değil
İnsanlar için var edilmiştir
Yalnız kaldığım zaman
Kendi kendimle baş başa

Düşünmek aklıma gelir

Düşünerek yaşamak en güzel şey
Uzak yakın geçmişi düşünerek yaşamak
Keşke akli evvel kişiler
Taş atmasalar kuyuya
Güleç yaşam dönüşmese ağılatıya
Ah en yakın dostumuzdur yalnızlık

Mutluluk deyince

Akan sular durur soluklar kesilir
Tüm yaratıklar kalkar ayağa
Ufuk toz pembe ortam sütlimandır artık
Birden uzaktan seçilir önlem

Sağduyu aklıma gelir

Her kapıyı açan sevgi
Farklı giysilere bürünmüştür
En mahrem yerlere girer
Ortak olur her gize
Sevgi saygı aşk içindir uğraşı
Doğrular konuşacaktır karşılıklı
Dostluktan mutluluktan yana
Kişi aldığından fazla verince vardır
Çağımızda köleliği dışlasa da yasalar
Geçerlidir bu bapta sultanlık da kulluk da

Ankara - 2003

DEMİRCİLER SOKAĞI

Prof.Dr. Mehmet Sadık DEMİRSOY

Okula başladığım Kemaliye’de belki de okula gidip gelirken okumayı başardığım ilk yazılardan biri evimizin bulunduğu Genççağ Mahallesi’nin girişinde bulunan duvardaki “Demirciler Sokağı” tabelasıydı. Gerçi demirciler sokağı deniliyordu ama, sokakta bir tane demirci dükkanı vardı. Tahta kepenkli bu dükkanda dedemin dayısının oğlu olan, saçları aklaşmış, zayıf, güler yüzlü Hacı Bey sabahdan akşama kadar körüklediği kömür korlarında kızarmış demire bıkmadan usanmadan çekici ile döve döve şekil verirdi.

Dedem anlatmıştı. O zamanın deyişi ile Harb-i Umumi, şimdinin deyişi ile Birinci Dünya Savaşı’ndan önce bu sokakta çekiç sesinden durulmazmış. Çeşitli inançtan, ırktan insanlar birbirleri ile dostça yarışmış. İsteyen camiye, isteyen kiliseye gider, İnsan Hakları Beyannamesi yazılmadan önce birbirlerine olan saygı ve sevgilerini alınlarından damlayan terle, ateşte tavladıkları demire işlerlmiş. Bu sokakta ne aletler, ne edevatlar yapılmış. Belki de dünyanın ilk şifreli kilidi burada imal edilmiş. Anahtarın kaç kez sağa, kaç kez sola çevrildiğinde kilidin açılabilceğini sahibi bilebilirmiş.

Amerika’dan Hindistan’a, Afrika’dan Çin’e daha nice yerleri sömürgeleştirenler gün gelmiş gözlerini Osmanlı topraklarına çevirmişler. Yıllarca bu topraklarda bir arada mutlu bir şekilde beraber yaşayan insanların arasına nifak tohumları ekmışler. Sonunda birbirleri ile gül gibi geçinip, giden insanlar hürriyet, musavvat yani eşitlik diye birbirlerine girmiş. Kimi bu topraklardan göç etmek zorunda kalmış; kimi de Çanakkale, Kafkasya, Hicaz, Yemen’e gitmiş ve geri gelmemiş, kalanların bir kısmı da o zaman ki modaya uymuş, daha fazla para kazanırım diye İstanbul yollarına düşmüş. Eski günlerden kala kala yadigar olarak Demirci Hacı Bey ile duvara asılı duran demirciler sokağı levhası hatıra olarak kalmış.

Aradan 35 yıl geçip, Kemaliye’ye gittiğim zaman Demirciler Sokağı’na uğradım. Sokak arnavut kaldırımları ve yüzyıllık evleri ile zamana meydan okuyordu. Gözlerim eski günlerden kalmakta olan alışkanlıkla Demirci Hacı Bey’in dükkanına kaydı. Sanki 35 yıl geçmemiş, zaman durmuştu. Dükkan açıldı ve Demirci Hacı Bey demir dövüyordu. Adımlarımı hızlandırıp, dükkana yaklaştım. Demirci Hacı Bey’in saçları artık tamamen beyazlanmış, beli hafif bükülmüş, yüzündeki çizgiler belirginleşmiş, ama zaman onu fazla yıpratmamıştı. Sanki insanlara ihtiyarlamamaları için çalışın diyordu ve artık o 85’lik bir delikanlıydı.

Hacı Bey beni görünce gözleri ışıltılı oldu. Yaşlanmasına rağmen yüzündeki sevecen ifade hiç kaybolmamıştı. Gülümseyerek:

“Gel yeğenim, gel” dedi.

“Hacı Bey Amca ne olur, işinizi aksatmayın” dedim.

Sanki zaman makinasına binip, 100 yıl öncesine gitmiştim. Dükkan isli duvarları, inip kalkan körüğü, ocağı ve örsü ile belki 100, belki de 150 yılın anılarını taşıyordu. Kızgın demirin suya batırılıp, çıkarılması ile çıkan cızırtı sesi ile kendime geldim. Elindeki çekiç ve maşayı bırakan Hacı Bey, elinin tersi ile alnındaki terleri silerken sevecen bir sesle seslendi:

“Sen benim hala oğlumun yadigarısın. İşin sözü mü olur. Gel otur beraber bir çay içelim.”

Halbuki asıl yadigar kendisiydi. Seksen beş yıllık ömrünün tamamına yakını alın teri ile kazanan bu sevecen ve alçak gönüllü Anadolu insanı geçmişin bir yadigarı değildi de neyi idi?

Dükkanın önüne çıkardığı sandalyelere oturduk. Daha hiç konuşmadan aniden kalktı ve bir delikanlı çevikliği ile koşar adımlarla uzaklaştı. Nereye gidiyorsunuz demeye fırsat kalmadan karşı kahveden aldığı çaylar ile geri döndü.

“Zahmet ettiniz” dedim.

“Zahmet de nesi, ta Ankara’dan gelip, şu garip dükkanımı şerefendiriyorsun. Bir çayın sözü mü olur?” diye cevap verdi.

Çay, Kemaliye’de bir başka lezzette oluyordu. Suyun kloruzluğundan mı, yumuşaklığından mı, yoksa Ankara’da alıştığım büyük fincanlar yerine ince belli cam bardaklara konulduğundan mı, bilemiyorum. Çayından bir yudum içtim ve alışılmış soruyu sordum:

“Nasılsınız, iyi misiniz?”

“Ben iyiyim. Gerçi işler eskisi gibi değil ama, çok şükür geçinip gidiyoruz. Beni üzen tek şey hanımın hastalığı. Bu yıl iki kez İstanbul’a gittik. Neyse şimdilik iyi!”

“Çırağınız yok mu?”

“Yok, kimse gelmiyor. Kimi devlet kapısında memur olmak, kimi de kısa sürede zengin olmak istiyor. Artık kimse çekiç sallayıp, alın teri ile para kazanmak istemiyor. Yetiştirdiklerim de sebat etmediler. Bırakıp İstanbul’a gittiler. Başka mesleklere girdiler. Gerçi bizim işte de artık para yok. Belki de onlar haklı.”

“İzninizle size bir şey sormak istiyorum.”

“Buyur, sor.”

“Kemaliye’de bütün evlerin tokmaklarına dikkat ettim. Hepsi birbirinden farklı. Neden acaba?”

Gözlerini kısıp, uzaklara baktı. Sanki 70-80 yıl öncesine gitmişti. Sonra gülümseyerek soruma cevap vermeye başladı:

“Eski ustalar onurluydu. Birbirlerine danışır, birbirlerinden çok şey öğrenirlerdi. Ama asla birbirlerinin yaptıklarını taklit etmezler. Hatta daha önce kendi yap-

tıklarını bir daha tekrarlamak istemezler, daha güzeline yapmaya çalışırlardı. Bu nedenle, Kemaliye'deki kapı tokmaklarının hepsi birbirinden farklı ve güzel."

"Peki, hem üstte, hem de altta tokmak var. Acaba bunun nedeni nedir?"

Kısa bir kahkaha attıktan sonra gülümseyerek cevap verdi:

"Üstteki tokmağa şakşak derlerdi. Bu tokmağı erkekler çaldı ve dikkat edersen daha tok ses çıkarır. Altta olana da şipirik derlerdi ve onu da kadınlar çaldı. Bu tokmak da ince bir ses çıkarır. Bu seslere göre kapıyı evin beyi veya hanımı açardı. Şimdilerde bu gelenekler unutuldu. Ben başka bir şey de söyleyeyim. Dikkat edersen evlerin içinde oda kapılarında da kapı tokmakları vardır. Eskiden evin içinde odadan odaya geçerken insanlar bu tokmakları çalarlardı.

Bir an dünyada gezdiğim, televizyonda izlediğim köşkleri, sarayları düşündüm. Hiçbirinde böyle bir incelik yoktu. Kendi kendime "Aman Allah'ım! ne kadar köklü bir kültürün üzerinde oturuyor, farkına varamıyorduk. Kim bilir bu kültürden şimdiye kadar neler kaybetmiştik" diye düşündüm.

Çayını bitirmiştim. Bardağı yere, kaşığı da bardağın üzerine koydum. Bu daha çay içmeyeceğim anlamına geliyordu. Ayağa kalktı ve endişeli bir yüz ifadesi ile bakarak:

"Niçin bu kadar acele ediyorsun? Bir çay içseydin" dedi.

"Hayır, merak etmeyin, hemen gitmiyorum. Eğer izin verirsiniz dükkana bakmak istiyorum" diye cevap verdim.

Tekrar gülümsedi ve büyük bir alçak gönüllülükle:

"Ne demek, dükkân senin" dedi.

Ayağa kalkarak meraklı bakışlarla dükkânın içine girdim. Gözlerim kor haline gelmiş kömürlerin olduğu ocağa takıldı. Kim bilir, bu ocağa ne kadar demir girmiş, örste şekillendirilip, neler yapılmıştı. Sonra raflara bakmaya başladım. Raflarda paslı, eski kilitler, külbeler, makaslar, mıhlar, çekiçler, maşalar ve ne olduğunu bilmediğim alet ve edevatlar vardı. Bunlar ne kadar süre önce ateşte tavlansın, kim bilir kaç çekiç darbesi ile şekillendirilmişti? Üzerlerine kim bilir kaç damla ter damlamıştı? Ne kadar zaman geçmişti bilmiyorum, gezdiğim zaman yolculuğundan çıkarak, Hacı Bey'e döndüm. Çekinerek elimle raftaki alet ve edevatı göstererek sordum:

"Kusuruma bakmayın, acaba bunlar satılık mı?"

Hayretle yüzüme baktı ve sonra devam etti:

"Oğlum, ne yapacaksın onları? Hepsi paslı, kirli, hurda şeyler. Bak tezgahın önünde yenileri var."

"Siz yine de söyleyin. Hatıra olsun diye alacağım."

"Sen nasıl arzu edersen. Bak her tarafa. Beğendiğini al."

Sanki dünyalar benim olmuştu. Raflarda bulunan çekiç, kilit, külbeye, makas ve daha nice alet edevatı topladım ve tezgahın üzerine yığdım. Hayretle beni izleyen

Hacı Bey:

"Sen daha önce niye gelmedin. Bu dükkana neler geldi, neler gitti. Kim bilir kaç tane güzelim evi, konağı 4000-5000 lira için yıktılar. Kapılarını, pencerelerini kırıp yakacak olarak kullanırken; nice kilidi, kapı tokmağını, kösteği daha nice şeyleri kilo ile sattılar. Hatta ne paşa kılıçları getirdiler. Kabzalarındaki altın, gümüş ve taşları çıkarmışlar. Bir ara dükkânın önüne koyup satayım dedim, kimse dönüp bakmadı. Ben de onları hurda niyetine kullandım."

"Peki, kılıçlar ne oldu?"

"Onları da 27 Mayıs ihtilalinde hükümet topluyordu. Ben de onlardan tırpan yaptım."

Derin bir iç çektim. Daralmıştım. Sonra gözüm tezgahın üzerine yığıldığım hırdavatlara takıldı. Az da olsa geçip, giderek kaybolan o şahane mazinin bir kısmını kurtarmanın huzurunu hissettim. Döndüm ve seslendim:

"Hacı Bey Amca bunlara ne kadar ödeyeceğim?"

Aramızda belki de dünyanın en ilginç pazarlığı başlamıştı. Gülümseyerek:

"Bak yeğenim, sen benim akrabamsın. Bunlar hurda. Hepsini dövüp demir haline getirecektim. Para filan istemez. Al hepsini al, götür."

Aynı oranda ısrar ettim:

"Olmaz. Ne olursunuz, söyleyin. Söyleyin de benim de içim rahat etsin."

Aramızdaki mücadele dakikalarca devam etti. O olur diyor, ben ise olmaz diyordum. Bu arada ayırdığım hırdavatı gazete kağıdına sarıp, naylon bir torbaya koyuyordu. Sonunda bu mücadeleden ben galip çıktım. Zorla ağzından bir fiyat çıktı.

Veda ettikten sonra, söylediği fiyatın iki mislini tezgahın üzerine koyup, hızla dışarı fırladım. Arkamdan:

"Oğlum dur; paranın üstünü al" diye bağırıyordu.

"Hayır, o sizin hakkınız. Belki de çok fazlası sizin hakkınız" diye cevap verdim.

Eve dönerken düşündüm. Aldığım şeyler mazinin sadece izleriydi. O gittikçe soluklaşan şahane maziye oluşturanlar şimdilerde sayıları tükenen, o gözü, gönlü tok, temiz kalpli, alın terini yediği ekmeğe katık etmiş Hacı Beylerdi. İstesem de, istemesem de mazi geride kalıyordu.

Geçen yıl Kemaliye'ye gittiğimde Hacı Bey'in hastalanıp, dükkânını kapatıp, İstanbul'da çocuklarının yanına gittiğini öğrendim. Demirci dükkânının yerine bir marangozhane açılmıştı. İnanılmaz bir aymazlıkla arnavut kaldırımlar sökülüp, yüzyılların binlerce yılın kervan yolu, betona teslim olmuştu. Artık demirciler sokagında çekiç sesinin yerini hızar makinasının uğultusu almıştı ama sokak tabelası aynı yerindeydi. Artık geçmişin delilleri bir sokak tabelası ile elimdeki hırdavatlardı.

ORMAN SEVDASI

Dr. Galip UZUNCA

Bir zamanlar pür-ü pak sularımız akardı
Cümle alem onlara hayranlıkla bakardı
Yeşil dallarda kuşlar öterdi binbir zevkle
İlâhi nağmeleri yayılırdı pür şevkle.

Gün gelip balıklara bile hasret kalmadan
Güzelim yeşillikler birer hayal olmadan
Doğa tahribatına ne olur son verelim
Orman katliamına gayrı “Yeter!” diyelim.

Yok olursa ormanlar biter mi melâlimiz
Ağaçsız bir dünyada nice olur halimiz
Ağlasak da faydasız böyle hazin bir demde
Deva bulunmaz asla derde ormansız yerde.

Bir yeşil abidedir her ağaç gönlümüzde
Hasret bırakma Yâ Rab onlara ömrümüzde
Ne mutlu gölge kalır ne de rengârenk güller
Terk-i diyar eder hep şakıyan şen bülbüller.

Dikildikçe betonlar nice sular yok oldu
Güzelim yeşillikler yazık sararıp soldu
İmar diye her yerde ağaç katli çoğaldı
Nadide ormanların talanı sanki doğaldı.

Gezerken bugün yine Çekirge yollarında
Anıları yaşadım mazinin kollarında
Gördüm bağlar bahçeler gayrı tarümar olmuş
O güzelim çayırlar hep betonlarla dolmuş.

Körpecik yavruların neydi günâhı Yâ Rab
Reva mıdır onlara böyle belde-i harap
Hepsi de hasret kaldı o yemyeşil yerlere
Mazideki rengârenk güllerle gülşenlere.

Meş'um beton aşkına nice ağaçlar kestik
Güzelim çayırları köstebek gibi eştik
Mesken dedik etrafı yakıp yıktık hunharca
Hayat iksirimizi harap ettik gaddarca.

Ne oldu o gürleyen sulara çayırlara
Çiçeklerle bezenmiş nazenin pınarlara
Dünya giderken böyle sınırsız çöle doğru
Hâlâ akıllanmaz mı bu gaddar insanoğlu.

Yıllarca nice fidan hebadır pare pare
Binlerce çam katline hâlâ yok mu bir çare
Gel kardeşim ormanın değerini bilelim
Ne olur ağaçların katline son verelim
Ve nesl-i atimizi biraz mutlu edelim.

SÜRGÜN EDECEKLERMİŞ...

M.Cavit ALPASLAN

Yıl 1968, Sinop. Kışın ortası. Sis, bulut ve yağmur, bulutlar yere inmiş. Deniz dalgalı. Dalgalar, limanda iskele direklerini ve de kalenin binlerce yılın yıkamadığı duvarlarını dövüyor da dövüyor. Haritada kuş gagasına benzeyen küçük yarımada, Karadeniz içlerine sekiz kilometre kadar uzanıyor. Yarımadanın hemen girişinde tarihi hapishanesiyle, kalesiyle İsfendiyar Beyliği ve Osmanlı'dan kalma camileriyle şirin, güzel, sakın, küçücük on üç bin nüfuslu bir kent.

Sinop terminali yarımadanın hemen girişinde. Hapishane karşısında yazıhaneler ve bölgede çalışan taşıt araçları eski, doğal güzellikle bağdaşmayan yoksulluk göstergesi sanki. Eski bir arabaya biniyordum. Boyabat yönüne gideceğiz. Arabamız, heybeli, bakraçlı, ayaklarından bağlanmış canlı tavukla dolu bir şekilde bir müşterileriyle kalkıyor. Gacı gucur bir kalkış, eski karoser bir o yana, bir bu yana eğiliyor. Sallana sallana, sarsıla sarsıla gidiyoruz. Kıyı şeridi hemen hemen beş altı kilometre. Bu şerit, sulu ve yeşil, akarsular durgun ve genişleyerek buradan denize karışıyor. Küçük göletlerde alabildiğine deniz ve su kuşları. Onları çabucak geçiyoruz. Hemen karlı dağlar ve dalları kardan yerlere kadar eğilmiş çam ormanları. Cam silecekleri savrulan ve camları kapatan karları hızlı hızlı siliyor. Arabamız köy yolcularını indire bindire ilerlerken bizim durağımız da geldi. Bulutlar başımızın üstünde. Önümüzü ve ufkumuzu az da olsa görebiliyoruz. Benimle birlikte bir köylü de indi, o da Tokuşlar'a gidecekmiş. Onu bana Allah gönderdi, yoksa bu karda, bu kıyamette ormanlar arasında yol iz bulmam olanaksızdı. Yürüyoruz, karlı dağlar, ormanlar, çam, köknar, ladin her biri ayrı ayrı kümeler halinde, hele gürge ve kayın ağaçları sanki dorukları bulutları deliyor. Kar yüzü müze yüzümüze savruluyor. Dik yamaçlara kayarak, bazen sürünerek ilerleyebiliyoruz.

Allah'tan kar maskem ve eldivenlerim var. Ormanda bizden başka seyrek de olsa kuşlar var, karlı dallar arasında bir o yana, bir bu yana uçuşuyorlar. Bir saat kadar yürüdükten sonra köye geldik. Etrafa bakıyorum, ortada köy yoktu. Köylü bağıyor "Hoca! Hamdi Hoca!" On metrelik görüş uzaklığında ahşap bir kulübeden çıkan Hamdi öğretmen göründü. Buraya ilk defa geliyorum ama o beni tanıyor. Köylüye teşekkür edip ondan ayrılıyoruz. Saatiye bakıyorum dört. Ama hava iyiden

iyiye karardı. Dik yamaçta ormanların arasındaki boşlukta okul ve öğretmen evi var. Elim, ayaklarım donmuş sanki. Ev diye yaklaştığımız küçücük ahşap kulübenin camlarından yansıyan soluk, sarı ışık yaşama umudu verdi bana. İçeri girdik, topu topu on metre kareyi bulan bu küçücük kutu ortadan tahtalarla bölünerek, iki oda haline getirilmiş. Odanın yarım metrekaresine odun yığılmış, kuzine soba durmadan yanıyor. Kardan adama dönmüş paltomu çıkarıyorum. Çok sıcak sanki hamamdayız. Camlardan su damlacıkları, buram buram ter buğuları arasından incecik derecikler halinde yukarıdan aşağıya akıyor. Kemiklerim, iliklerim gevşedi. Odada bizden ve öğretmenin eşinden başka iki küçük çocuk olduğunun farkına vardım. İki oğlan çocuğu köşeye büzülmüş garip garip beni izliyorlar. Onları çağırdım, okşadım, neden çantama çikolata koymamışım, hayıflandım doğrusu. Bu küçücük odada yatıyorlar, yemek pişiriyorlar ve de yaşıyorlar. Yandaki misafir odasında ben kalacağım. Çay içtik, yemek yedik. Artık yatma zamanı geldi. Bir yer yatağının zor sığıldığı odacığım da kalın yorganlar altında üşüyerek sabahı ettim. Sabahleyin gökyüzü parlak, hava açık, dondurucu bir soğuk var. Ormanın arasındaki tek tek evlerden gelen çocuklar gene küçücük kalın tahtalardan yapılmış tek odalı okula geliyorlar, iki basamaklı tahta merdivenlerde yırtık, eski, karlı ve çamurlu ayakkabılarını çıkarıp okula giriyorlar. Bezden dikilmiş çantalarında, kitaplarıyla birlikte öğlede yiyecekleri sarı mısır ekmeği var. Elbiseleri lime lime olmuş. Hepsinin yüzleri mosmor, cılız ve de kansızlar.

Derse girdik, öğretmenin dersini ve çocukları dinledim. O, yoksul ve cılız çocuklar ateş gibiydiler. Öğretmen garip, sıkılgan ve saygılıydı. Orada işlerim bitti, başka bir köye gideceğim.

Hamdi Öğretmen beline tabancasını bağlayarak, beni gideceğim köye kadar götürdü. Yolda dertleştik; bana sıkıntıları anlattı. Yanlış anlamayın, köyden ve görevinden şikâyeti yoktu. Kendisini, Adalet Partililerin köyden sürgün edecekleri endişesi vardı.

Ah benim özverili ve çilekeş öğretmenim, seni buradan daha kötü nereye verebilirler ki?

Ankara - 25 Haziran 2002

ÇOCUKLARIMA

(Geçen sayıdan devam)

Mustafa KABASAKAL

Ortanca oğlu Hüseyin, orta boylu, sağlam yapılı bir adamdı. Ne yazık ki, gözlerindeki trahom, kendisini kırk yaşlarında çalışamayacak duruma getirmişti. Ancak eşi Ümmügülsüm, sağlıklı ve çalışkan bir kadın olduğundan çiftçiliklerini bozmadı. Altı çocuğunu ve kocasını yoksulluğa düşürmeden yaşamlarını sürdürmüştür. Hüseyin altmışüç yaşında ölmüştür.

Çocukların en büyüğü Mustafa orta boylu güçlü bir adamdı. Temiz kalpli ve yumuşak huylu idi. İşleriyle uğraşır; dışardan hiçbir şeyle ilgilenmezdi. Kardeşi Ali ile birlikte uzun zaman çiftçilik yapmıştır. Ali evlenince onu ayrı eve çıkarmıştır.

Oğulları ve kızı yetişmiş, bu sayede çok ürün kazanmaya başlamıştır. Birinci Dünya Savaşı'nda üç oğlu askere alınmış; kendisi de yaşlandığından eskisi kadar çalışamaz ve çok kazanamaz olmuştu. Kızı Ayşe'yi de gelin etmiş; küçük oğlu Mehmet ölmüştü. Ortanca oğlu İbrahim ise savaşta kaybolmuştur.

Büyük oğlu Hüseyin (Akın) ve bunun küçüğü Yusuf, Birinci Dünya Savaşı'ndan döndükten sonra ailenin bozulmuş durumdaki çiftçiliğiyle uğraşmamışlar; Ağın'dan ayrılmışlardır. Hüseyin, Ankara'da Maliye Vekaleti'nde çalışmış, Yusuf da İstanbul'da devlet hizmetinde görev almıştır. Yusuf'un çocuğu olmamış. Hüseyin'in Ümmügülsüm, Saliha, Mustafa Turan, Osman Nuri (Nuri çocukken ölmüştür) adlarında üç çocuğu vardır.

Hüseyin, son zamanlarda babasını Ankara'ya götürmüş, bir-iki yıl yanında kalmış; Mustafa 1932 yılı Haziran'ında orada ölmüştür.

Hüseyin'in öbür oğlu Ali'ye gelince, uzun boylu, kasları çok güçlü, iri yapılı bir adamdı. Yaşamının ilk zamanlarını çiftçilikle geçirmiş, birşey kazanamayınca birkaç kez İstanbul'a gitmiş; uzun süre jandarmalık yapmıştır. Çok tutumlu bir insan olmalı ki, bir jandarma aylığıyla ailesini geçindirmiş, Hoşirik denilen semtte çok güzel bir bağ satın almıştır.

1908 İkinci Meşrutiyet'in ilanı sırasında jandarmalıktan ayrılarak Ağın'a dönmüş, çiftçiliğini yeniden geliştirmiştir. Oğullarından Mustafa öğretmen olduktan sonra az da olsa babasına yardım edebilmişti. Öbür oğlu Mehmet de çiftçilikte kendisine yardımcı idi.

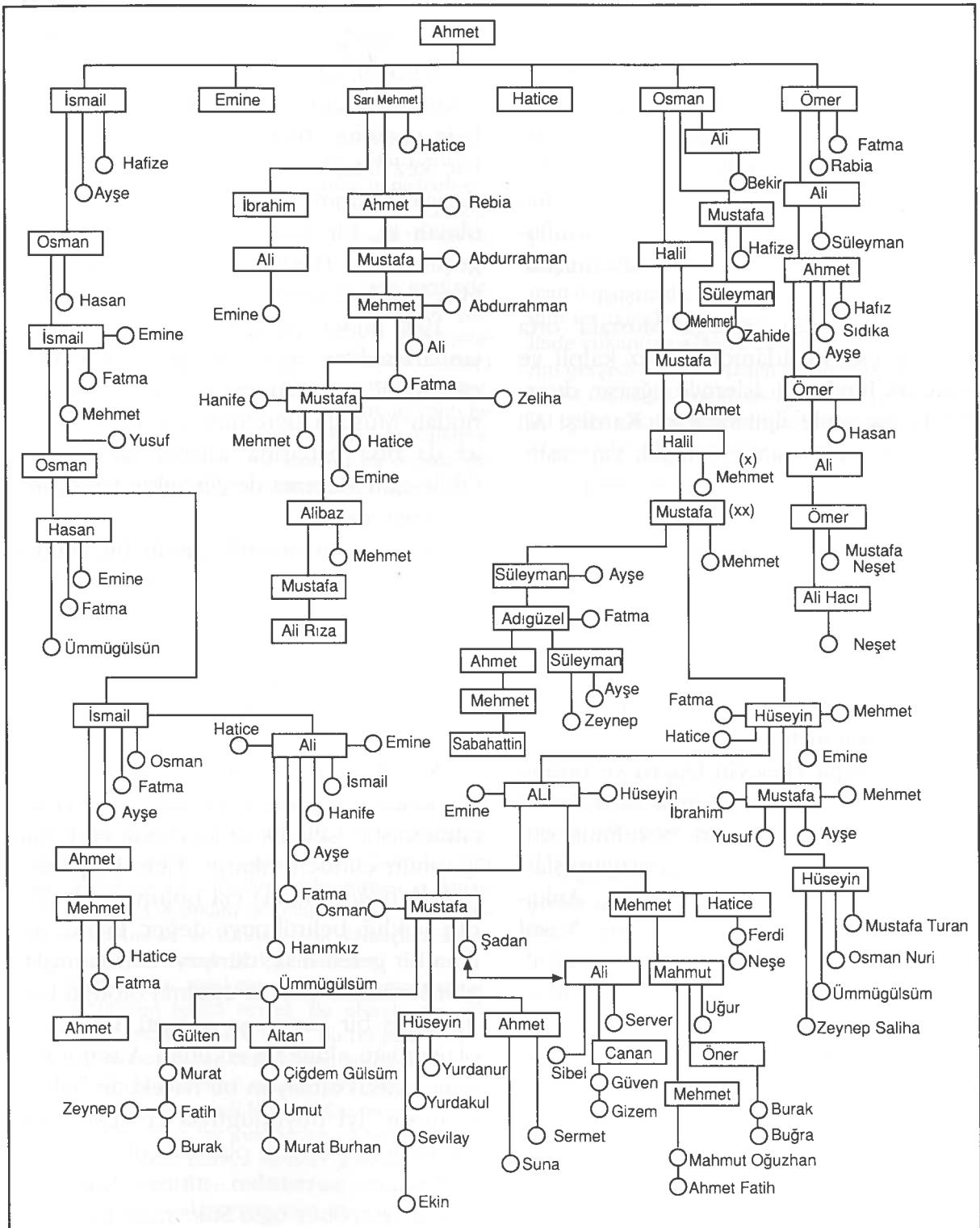
Ali, son zamanlarda mutlu bir ailenin büyüğü idi; ancak, bu mutluluğa doymadan altmışbeş yaşında, 1931 yılı Ağustos'unun 26'ncı Pazartesi günü ölmüştür.

Saf ve temiz kalpliliği nedeniyle ölümünde yalnız ailesini değil, bütün Ağınlılar'ı kederlendirmişti.

Ali, doğduğu günden ölümüne kadar hiç kimseye zarar vermemiş, kimseyi incitmemiştir. Çiftçilik dünyasında en temiz iş, onun elinden çıkardı. Hele bağcılıkta (üzüm bağcılığında) eşi bulunmazdı. Elinin açıklığı belirtilmeye değer. Evine, bağına bir gelen olsa, dünyayı bağışlamışlar gibi sevinirdi. Çok az eğitilmiş olduğu halde geniş bir kavrayışa sahipti. Önerileri, olağanüstü akılcı ve etkiliydi. Yaşamı boyunca yasal olmayan bir harekette bulunmamıştır. İyi huyluluğuyla çevresine iyi, büyük insan örneği olabilmıştır.

Osman soyundan altıncı kuşaktan Mustafa'nın öbür oğlu Süleyman'a gelince,

KABASAKALLARIN SOY ZİNCİRİ

bu da çiftçilik yapardı. Çok güçlüydü. Halil (Adıgüzel) adında bir oğlu ile Ayşe adında bir kızı vardı.

Adıgüzel de çok yakışıklı ve sağlamdı. Yaşamı süresince beş evlilik yapmış, eşleri ölmüştür. Süleyman, Ahmet, Fatma adında üç çocuğu oldu. Oğulları sağlığında Birinci Dünya Savaşı'nda öldüler. Ahmet'in Mehmet adlı bir oğlu vardı. Bu da çok cılızdı. Hiçbir iş yapamadı. Evlendikten iki yıl sonra yirmibir yaşında öldü; Sabahattin adında bir oğul bıraktı.

Süleyman'ın erkek çocuğu kalmadı; Zeynep ve Ayşe adında iki kızı vardı. Adıgüzel, yetim kalan torunlarını büyüttükten sonra yetmişbeş yaşında ve çok dinç durumda öldü.

Adıgüzel de çok iyi bir insandı. Bütün gereksinimlerini çiftçilikle kazanır, basit bir yaşam sürdürürdü. Eğer oğullarının ateşinde yanmasaydı, sağlığına da özen gösterseydi, bir de olağanüstü bir çabayla çalışmasaydı yüzelli yaşına kadar yaşaması sağlam yapısından umulurdu. Oğulları kendisi gibi gülbüz değillerdi. Tersine cılız ve sağlıksızdılar. Çünkü anneleri sağlıksızdı. Eş seçiminde uyulması ve gözetilmesi zorunlu koşullara ilk örnek budur.

HAYAT HİKAYEM

Hicri 1310 (1894) yılı Mart ayında dünyaya gelmişim. Doğarken ve beş yaşına basıncaya kadar çok gülbüz olduğum halde, bu yaşta sıtmadan sonra cılız olarak büyümüşüm. Yedi yaşına kadar babamı görmedim. İstanbul'da jandarma idi. İzinli gelerek beni okula yazdırdı.

Hocam, Ekirekli Mustafa Efendi adında bir zat idi. İlk günden başlayarak hocamı çok sevdim. O da beni çok severdi. Okumaya çok hevesliydim. Birinci günde iki

ders almayı başarmıştım. Az zamanda bütün arkadaşlarımı geçtim. Ancak, kıskançlık yaratmış oldum. Beni dövmek isterlerdi. Hocamın ilgisi bunu engellerdi. Birincilikle üç yıl sonra rüştiye okuluna gittim. Orada hocam Abdullah Lütfü Efendi de zekâmı ölçmüştü. Rahmetli sevdiği öğrenciyi çok döverdi. Bir gün beni de fena halde dövdü. Ansızın vurduğu bir şamarla (tokatla) kulağımın zarını incitmişti. Ağzımı, burnumu tutunca kulağımdan nefes çıkıyordu. Akşam eve gelir gelmez dehşetli bir sancıyla yatsıya kadar bağırıyordum. Birdenbire kulağımdan kan boşandı. Bu akıntı bir hafta sürdü.

Ağın'da Abdullah Efendi karşıtları çoktu. Bu durumu duyanlar, Hükümete şikâyet etmemiz için kışkırttılar. Ancak, anam hocamın sorumlu olmasını istemedi. Bununla birlikte dışarıdan haber verdiler. Jandarma soruşturduysa da hastalığının sonucunu beklemelerini rica ettim. Yirmi gün yattıktan sonra yeniden okula başladım. Hayret ki, hocam ilk gün yine dövmüştü. Yine de bu baskı altında bu değerli Hocamın eğitim ve öğretiminden ayrılmayarak rüştiye'yi⁽⁶⁾ bitirdim.

Orada da sınıfların birinciliğini kimseye vermemiştim. Son Bakalorya sınavında Bucak Müdürü Şakir Bey'in çabasıyla bir ödül dağıtımı oldu. Birincilere özgü bir güzel saat almıştım. Şakir Bey çok yetenekliydi. Eğitime hevesliydi. Her zaman okulu kontrol ederdi. Genel sınavlarda kesinlikle bulunurdu. Sınavımdan memnun kalmıştı. O zaman yeni kurulan Elazığ Sultanisi'ne⁽⁷⁾ girmem için gereken işlemleri kendisi yapmıştı ve izlemişti. Harcamaları da karşılamıştı.

(6) Orta Okul.

(7) Lise.

(Devam edecek)

ALICI KUŞ

Mehmet ERGÖNÜL

Felek sille vurdu şaşırttı beni,
Dert ortağı dost kalmadı cihanda.
Kuşlar bile avutmuyor gönlümü,
Tek başıma kaldım bu garip handa.

Artık ses vermiyor telleri sazın,
Hatırı kalmadı ekmeğin, tuzun,
Yollar hem karanlık, hem de çok uzun,
Sana varmak için tâkat yok canda...

Alıcı kuş gibi yolumu kesen,
Bilesin, son rüzgâr dalımda esen,
Yılları unutup, gene gel desen
Ayrılık bir yanda, ölüm bir yanda...

KALMAMIŞ

Yıllar yaprak yaprak düşmüş elinden
Zaman yemiş günü, yarın kalmamış.
Son sestir çırpınıp düşen, geceye
Artık bu dünyada varın kalmamış.

Ne ümit, ne arzu, ne de tel sesi,
Dalda rüzgâr ağlar, yoktur gülesi.
Kuş uçmuş, boş kalmış artık kafesi
Sevda hasadında kârın kalmamış.

Felek ağı katmış pişmiş aşına,
Kim dokunur gözlerinin yaşına,
Yukardan, kibirle bakma boşuna,
Yücedağ olsan da karın kalmamış.

BALKAYASI (Şıhlar) Köyü

Bünyamin ERDEM

Elazığ ili Ağın ilçesine bağlı köyümüz ilçe merkezinin kuzey batısına düşmektedir. İlçeye 14 km. uzaklıktadır. Komşu köyleri Demirçarık, Modanlı, Altunayva, Arapgir köylerinden Selamlı ve Eski Arapgir köyü ile çevrilidir. 2000 yılı nüfus sayımına göre nüfusu 55'dir. Şıhlar iken yeni ismi ile Balkayası olan köyümüz yeşillikler arasında şirin bir köydür.

Köyümüzün tarihçesi: Şu anki yerine kurulmadan önce, yakın mevkilerde bulunan kalıntılara bakarsak asırlar önce insanların buralarda yaşamış olduklarını görebiliriz. Sırasıyla, Tarikler mevkiinde dört adet oyma mağaraya, Bayrambaba ve Örenler mevkiinde eski mezarlar ve höyüklerle rastlanmaktadır. Komşumuz olan Selamlı ve Demirçarık köylerinde de Örenler mevki bulunmakta ve buralarda insanların yaşadıkları mezarlar ve höyüklerden anlaşılmaktadır. Köyümüz yaşlılarından ve hâlâ hayatta olan Milla Halil oğlu 1332 doğumlu Abdulhalim Bilgin'den almış olduğum bilgilere göre, köyümüz Paşanın Pınarı eski ismiyle Çağlararası mevkiine kurulmuş. Burası, köyden ziyade çarşısı olan bir şehirmiştir. Köy daha sonra Kayabaşı denilen yere kurulmuş. Yukarıda da var ağılı, aşağıda Ocakbeyi denilen yer arasında o zamana ait evlerin duvarlarına ve kör pencere denilen pencerelere rastlanmaktadır. Abdulhalim Bilgin bu köyün eskiden 110 hane olduğunu söylüyor. Susuzluktan dolayı köy şu anki bulunduğu yere kurulmuş. İlk ismi Küçük Mısır, daha sonra Şıhlar ve daha sonra bütün köyler gibi bizim köyümüzün de ismi değişerek Balkayası olmuştur. Mezar taşlarındaki ve eski evlerin duvarlarındaki yazılara bakılırsa köyümüzün üç yüz yıllık olduğu tahmin edilmektedir.

14 yıl muhtarlık yapan Halim Dayı, Osmanlıca ve Türkçeyi o zamanki öğretmen ve eğitimcilerden öğrendiğini söylüyor. Ayrıca, babasının da yani Milla Halil Hocanın da Arapça bilen bir imam olduğunu söylüyor. Halim dayı gençliğinde köyümüzde 30 çift yani 60 tane öküz bulunduğunu söylüyor. Eskiden, her yerde olduğu gibi, bizim köyümüzde de kara sa-

banla yani öküzlerle, daha sonraları atlarla yapılan rençberlik yerini modern ziraat ve tarım aletlerine bıraktı. Bıraktı bırakmasına fakat tarımla uğraşacak güç kalmamış insanlarımızda. Ya kendisi hasta ya da hanımı, yaşları 50'nin üzerinde. Göç dalgasından nasibini alan 80 hanelik köyümüz şu anda 32 haneden oluşmaktadır. Hayvancılık yok denilecek kadar azaldı. 150 adet küçük baş, 25 adet büyük baş hayvan bulunmaktadır. Gençlerimiz gurbette kalmakta ısrarlı görünüyorlar. Bence köye dönerek tarım ve hayvancılığa yönelseler daha kârlı ve sağlıklı bir yaşam elde ederler. Bu konuda gençlerimizin duyarlı olmalarını istiyorum, tabii ki tercih kendilerinin. Vaktiyle 2 öğretmen bulunan okulumuz şu an öğrenci azlığından dolayı kapalı, diğer komşu köylerde de öğrenci sayısı azlığından öğrencilerimiz taşınmalı sistemle her gün ilçeye giderek öğrenimlerine devam etmektedirler. Köyümüz il ve ilçe bağlantı yolları asfaltta kavuşmuş durumda. Şebeke suyumuz, eski muhtarlardan Hasan Erdem'in önderliği altında köylülerimizin bedenen çalışması, Kaymakamlığımızın ve Valiliğimizin desteği ile 1997 yılında tamamlanmıştır.

Sulama suyumuz, yine muhtar olarak benim önderliğim altında köylülerimizin bedenen çalışması ve Kaymakamlığımız ile Valiliğimizin desteği ile 2001 yılında boruya alınarak tamamlanmıştır. Köyümüzün kanalizasyon inşaatının ise etüt ve projesi hazırlanmış olup, 2003 yılında İller Bankası Köy Kalkınma Payından gelecek para ile gerçekleştirilmesi söz konusudur. Köyümüz ve komşu köylerimize yapmış ve yapacakları yardımlardan dolayı Sayın Valilerimize, Kaymakamlarımıza köylülerim adına teşekkür ediyorum. Ayrıca Abdulhalim BİLGİN'e vermiş olduğu bilgilerden dolayı teşekkür ediyorum. Sayın hemşehrilerime köyüm hakkında, az da olsa, bir şeyler verebildimse ne mutlu bana. Sözlerime aşağıdaki dörtlükte son veriyorum:

*Sülük gölü yokuştur/Manzarası pek boştur
Aman şoför kardeş/Beni silama kavuşturun.*

BAĞ, BADEM, CEVİZ PROJESİ

(Geçen sayıdan devam)

Fevzi ŞENER

Ziraat Yüksek Mühendisi

Daha sonraları dut bahçelerini de terk ettiler, kendi haline bıraktılar. Ancak bağların % 90'ını bırakmadılar. Mektupla çiftçilik yaptılar "filana söyle bizim bağları yapsın" diyerek. Bu güne kadar böyle geldi. Ve ilçemize komşu illerden (özellikle Diyarbakır) işçiler gelip yerleşti. Bağların bakımı ücret karşılığında bunlara bırakıldı. Bunların yaptığı bakım çok yeterliydi. Yapılan bakım sadece budayıp sarma ve kazmadan öteye gitmiyordu. Daha önceki iyi bakıma alışmış üzüm bağları bu defa ürün vermez oldu. Ayrıca işçiye verilen ücret elde edilen ürünün değerinden çok fazlaydı. Başka bir ifadeyle işçilik pahalı, buna karşın alınan ürün çok düşük olduğundan ekonomik olmuyordu. Bu nedenle de bağıcılıktan vazgeçilme noktasına gelinmişti.

O halde derhal ekonomik olan yolları, metotları bulmalıydı halkımız. O günler o göç veren ilçe şimdi yaz aylarında göç almaya başladı ve o göçe kalkan nesil emekli olarak geri döndü, ama hiç üretim yapmadan devamlı tüketiyordu. Hiçbiri üretime katkıda bulunmak da istemiyordu. Halbuki üzümde elde edilen verim yüksekti.

Daha geçen yıl Trakya'dan ve Ankara'dan gelip Arapgir ve Ağın'dan üzüm almak için, hasattan 6 ay öncesinden kapora vermeleri demek, pazar problemini kökten çözmüş olmuyor mu? Hiç vakit kaybetmeden toprak hazırlıklarını yapıp güz dikimi için toprağımızı hazırlamalıyız.

Özetle;

1-Gerek geri dönen emekli kesim gerekse yerinde kalan halkımız tarımın bütün kollarında faaliyet gösteremez. Şimdi makinalı tarıma geçildiğine göre gelir getirici ve ekonomik değeri yüksek ürünlere yönelmemiz gerekmektedir. Bunların başında bağıcılık, bademcilik ve cevizcilik gelmektedir. Bağıcılık için derhal yeni sistemleri kurmalıyız. Bu işler münferiden yapılabileceği gibi grup halinde de yapılırsa daha iyi olacaktır.

2- Bağıcılık için eski bağlarımızın konumu, vukarıda bahsedilen makinalı tarıma uygun

olmadığından yeni bağ tesisleri kurmak gerekmektedir.

3-Yüksek terbiyeli tel sistemini uyguluyoruz.

4-Yüksek terbiyeli tel sisteminde verim çok yüksek olmaktadır. Aşur Ustanın bağı aynı sistemde kurulmuştur ve dekaradan net gelir 2.000.000.000.- (iki milyar) TL.'dir.

5- Kaymakamlık ve İlçe Tarım Müdürlüğü her çiftçiye 3 dekar bağ tesisini bile ücretsiz kurduğuna göre (köklü çubuğun çiftçi kendisi parasını yatırıyor.) daha niçin duruyoruz?

6- Her köyde çiftçi grupları kurulmalı, hatta büyük köylerde birkaç mevki için birkaç grup olabilir.

7- Köy Hizmetleri Bölge Müdürlüğü'nden; a.Dozer kiralananarak yazdan riparlenir ve güzden temin edilen çubuklar tekniğine uygun olarak dikilir.

b. Mazotu karşılığında yine Köy Hizmetlerinin dozerlerinden istifade edilebilir. Çünkü bir kişiye değil köyün tümüne ait bir hizmet olduğundan bu yol yasaldir.

8-Yapılacak iş iyi bir organizasyon ile her grup kendi grubundaki arazi miktarlarını tespit eder. Masraf tek elden yapılır ve hem ucuz olur hem de her üyenin sürüm-dikim mücadelesini grup başkanı yapar. Bu işlerin grup halinde yapılmasını her bireyin tek tek yapmasından daha kolay olduğu açıktır.

9- Ben şahsen bu konuda halkımıza gerek teknik gerekse sosyal açıdan her türlü yardıma hazırım.

10-Bu işler bağ için olduğu gibi ceviz ve badem için de olmalıdır. Tek başıma örnek olsun diye 4 + 3 dekar olmak üzere iki parselde ceviz bahçesi tesis kurdum ve 5. yaprağı bu sene göreceğiz.

11-Son olarak belirtmek isterim ki, elde edeceğimiz üzümü Trakya ve İç Anadolu'daki fabrikalara verebiliriz. Ama inşallah çok kısa zamanda ilçemizde üzüm suyu ve sirke fabrikası kurulur, yerinde değerlendiririz.

12- İyi bir organize ile her köyde yeni yeni bağ tesisi kurabiliriz.

İNSANCA

Ercan ORHAN

Sarı çiçek
göl, menekşe
beyaz karanfil.

Ne ben,
ne sen,
ne o, biz varız.

*

Sen, ben'sin,
Biz, sen'iz
SEN ve BEN
hepimiziz.

*

Eflatun, nar,
mavi, yeşil
su, dere
vesaire...vesaire.

*

NE
SEN,
NE
BEN,
O ve onlar ben'im.
Biz, onlar
Onlar, biz

*

Sen ve ben
HEPİMİZİZ,
Hepimiz insanlarız.

1979

ÇEVRE DÜZENİNİ YOK EDENLER

Mehmet SELÇUK

Yasak olmasına rağmen hasat sonu buğday tarlalarında kalan anızları yakanlar, anız yakarken karayollarının kenarına sirayet eden yangından dolayı o güzelim yeşil örtüyü yok edenler, daha ileride ormanların yanmasına sebep olan canavarlar, yurdunu, ulusunu sevmeyen hainler, yurttaşlık bilgisinden yoksun zavallılar, yaşadıkları ortamı yok eden geleceklemini düşünmeyen akli evveller. Neden bu kadar acımasız oluyor bu insanlar? Zira hayvanların bile çevreye zararları yok denecek kadar azdır. Hayvanlar alemi, ekolojik dengenin korunmasını sağlayan unsurların başında gelen faktörlerden birisidir. Onlar fiziki çevrenin vazgeçilmezleridir.

Dostlarım, yaşanan bu kadar acı olaylar ne zaman aklımızı başımıza getirecek. KÜRESEL ISINMA ile ilgili yazılı ve görsel basında zaman zaman yazılar yazılıyor, yorumlar yapılıyor. Küresel ısınmanın en çok etkilendiği coğrafyanın içerisinde ülkemiz de yer almakta ve bu iklim değişikliklerinin meydana getirmiş olduğu hava hareketlerinden oluşan sellerden onlarca yurttaşımız hayatını kaybetmektedir. Milyonlarca ton toprak erozyona uğradı, altımızdan kayıp gitti.

Çevre ile ilgili geniş katılımli toplantılar yapılmakta, bu toplantılarda ileri demokratik ülkelerin yanında AB devletleri de yer almakta, toplantılar göstermelik olmanın ötesine gitmemekte, hatta dünyanın patronu ABD sanayileri aracılığı ile fosil gazı denen gazları atmosfere bırakarak, boyutları korkunç çevre kirliliğine neden olmaktadır. Ayrıca, küresel ısınmadan kutuplardaki buzullar erimekte, adeta dünyanın sonu hazırlanmaktadır.

Hatta ABD yetkilileri, sanayilerinin zarar gördüğünü iddia ederek dünyada çevre kirlili-

ğinin öncülüğünü yaptıklarının farkında olmalarına rağmen, Amerika'nın çıkarlarını ön planda tutmaktadırlar. Dünyada ve ülkemizde çevreye duyarlı insanların protestoları göz ardı edilmekte, protestocular göz altına alınmakta, hatta tutuklanmaktadırlar.

Herkes çevre ile ilgili yazıyor, çiziyor; ben de naçizane bir şeyler söylemeye çalışıyorum. Ancak, işler olacağına varmakta, doğal denge bozulmaya devam etmektedir. İçme suyu kaynakları tükeniyor, sel felaketleri yüzünden onlarca, yüzlerce insan yaşamlarını yitiriyor, milyonlarca ton toprak denizlere akıyor, insanların yaşamsal hakları çevre kirliliği yolu ile ellerinden alınıyor.

Siyaset adamları, üniversite öğretim üyeleri, bilim adamları, devlette çalışan kamu görevlileri, özel kuruluş ve kurumlar, yurdunu ve ulusunu seven sağduyu sahibi bütün yurttaşlar, acımasız kapitalist ülkelerin yöneticileri, demokrasi havarisi beyefendiler, küreselleşme adı altında dünyaya egemen olmaya çalışanlar, ülkemizde günü kurtarmak için iktisaden ve siyaseten bağımsızlığımızı teslim edip, Ulu Önder ATATÜRK'ün kemiklerini sızlatanlar, sizlere sesleniyorum. Gelin çevreye karşı duyarlılığımızı kanıtlayalım. Kanıtlayalım ki çevre ve ekolojik dengenin korunmasına daha fazla katkı olsun. Çevreyi koruyalım ki acıları daha fazla yaşamayalım, geleceğimizi daha fazla karartmayalım. Hava, su, toprak kirlenmesin, insanlığın geleceği ile eş değer olan kaynaklar yok olmasın. Zira kaynakların yok olması dünyanın sonu demektir.

Bu bağlamda bütün çevre dostlarına ve AĞINLI hemşehrilerime sevgi ve saygılarımı sunarım.

PİR SULTAN GİBİ

Erhan ÇATALTAŞ

Cahil idik kâhil olduk
Uçurumduk sahil olduk
Şer işe müdahil olduk
Adamdan saydılar bizi

Yana yana çıra olduk
Hu diyerek sıra olduk
Üzüm idik şıra olduk
Hılaya yaydılar bizi

Yaprağ idik ipek olduk
Bal mumundan petek olduk
Düşenlere destek olduk
Sıraya koydular bizi

YUNUS GİBİ

*Adımız miskindir bizim
Düşmanımız kindir bizim
Biz kimseye kin tutmazız
Kamu âlem birdir bize*

YUNUS EMRE

Hakka kurbandır canımız
Bulunmaz eğri yanımız
Düş olanlara gülmeziz
Birdir kuruyla yaş bize

Sona ericek (erince) günümüz
Hak dostu doğru yönümüz
Bes (artık) bu dünyada kalmazız
Bellek olsun şol taş bize

Toprak olucak (olunca) tenimiz
Gönüller olsun sinimiz (mezar)
Haram nicedir bilmeziz
Eğilmedi bir kaş bize

Adımız Erhan'dır bizim
Dostluğumuz tamdır bizim
Bir kul hakkını yemeziz
Bütün dünya kardaş bize

DERNEKLERLE İLGİLİ HABERLER

• SAFRANBOLU-AMASRA-EREĞLİ GEZİSİ

Ankara-AĞIN DERNEĞİ BAYANLAR GRUBU, çalışma programına almış olduğu etkinlikleri sürdürüyor. Geçtiğimiz Nisan ayının 19-20 Cumartesi-Pazar günleri, Karadeniz bölgesimizin önemli turizm merkezlerinden Safranbolu, Amasra ve Ereğli'ye bir gezi düzenlendi. Genellikle bayanların katıldığı 24 kişilik bir grup, kiralanan otobüsle müze-kent görünümündeki Safranbolu'yu, Karadeniz bölgesinin turizme ilk açılan yörelerinden Amasra'yı ve bölgenin en hızlı büyüyen kenti Ereğli'yi gezip, geceyi Ereğli'de geçirdikten sonra Ankara'ya döndü. Gezi, yararlı geçmiş, katılanlar memnun olarak dönmüşlerdir.

• ANNELER GÜNÜ'NDE YEMEKLİ TOPLANTI

11 Mayıs Pazar akşamı, AĞIN DERNEĞİ BAYANLAR GRUBU, Ankara Hakimevi'nde bir yemekli toplantı düzenledi. Ailelerin katıldığı bu yemekli gece neşeli geçmiştir. Salonu dolduran Ağınlılar ve Ağın dostları geç saatlere kadar neşe içinde eğlenmiş, anneler günü ile ilgili konuşmalar yapılmış, şiirler okunmuştur.

Ayrıca, gecenin onur konuğu Doğru Yol Partisi Genel Başkanı değerli hemşehrimiz Mehmet Ağar da toplantıda bugünün önemini belirten bir konuşma yapmış ve alkışlanmıştır.

• BEYPAZARI GEZİSİ

21 Mayıs Çarşamba günü BAYANLAR GRUBU, Ankara'nın Beypazarı ilçesine gününbirlik bir gezi düzenlemiştir. Bugün yörenin de pazarı olması nedeniyle büyük ilgi çeken geziye iki otobüsle giden bayanlar, hem kenti gezmişler, hem de pazarda alışveriş yapmışlardır.

Ankara-Ağın Derneği BAYANLAR GRUBU faaliyete geçeli kısa bir süre oldu. Bu süre içinde, Ankara'daki Ağınlılarla, Ağın dostlarının uyum içinde kaynaşıp birlik oluşturmada Grup Başkanı Tezer Küçük ve arkadaşlarının önemli katkıları oldu. Teşekkürlerimizi sunarken çalışmalarının aralıksız sürmesini dileriz.

• GÜDÜL - SORGUN YAYLASINDA PİKNIK

Dergimizin Mart-Nisan 2003 sayısında değerli hemşehrilerimize HAYDİ PİKNIĞE!... başlığı altında duyurusunu yaptığımız Gündül'ün Sorgun yaylası göleti yanındaki piknik, 8 Haziran 2003 Pazar günü kiralanan iki otobüsle gidilerek gerçekleştirilmiştir.

Arkadaşlarımızın önceden yerel yönetimle temas kurarak hazırlattıkları piknik yeri, gölün kenarında, yeşillikler arasında, bu sıcak yaz gününde oldukça serin bir mekanda idi. Aileler getirdikleri sergileri gölge seçerek serip yerleştiler.

Klarinet-davul eşliğinde yerel oyunların oynandığı hayli eğlenceli geçen piknikten herkes memnundu. Derneğin organizasyonu ile isteyenlere dört kaplık öğle yemeği de verilen piknikten akşam geç vakitlerde Ankara'ya dönüldü. Yolum bir kısım yerinin stabiliteye yol oluşunun gidiş-gelişi biraz uzatması dışında herkes geziden memnundu.

• ELAZIĞ KÜLTÜR ve TANITMA VAKFI MÜTEVELLİ HEYET TOPLANTISI YAPILDI

Elazığ Kültür ve Tanıtma Vakfı'nın 15. Olağan Mütevelli Heyet toplantısı 16 Mart 2003 tarihinde yapıldı.

Yapılan seçimler sonucunda; Başkanlığa Bedri Sever, Başkan yardımcılığına Mehmet

Çağlar, Genel Sekreterliğe Murat Katiboğlu, Üyeliklere Osman Öz, İbrahim Kuluöztürk, Cevat Peker, Mustafa Canpolat, Mustafa Fethi Gürbüz ve Ant Evin seçildiler.

Yönetim Kurulu üyelerini kutlar, görevlerinde başarılar dileriz.

• ELAZIĞ'IN PEYNİRLİ EKMEK ŞÖLENİ

Elazığ Kültür ve Tanıtma Vakfı ile Elazığ Kültür Derneği'nin 1 Haziran Pazar günü Ankara Ahlatlıbel'de PTT tesislerindeki piknik alanında kutlanan geleneksel Peynirli Ekmek Şöleni, kalabalık bir hemşehri grubunun katılımıyla gerçekleşmiştir.

• BAKIR MADENLİLER DERNEĞİ'NİN YENİ BİNASI

Geçen sayımızda, bizde olduğu gibi, Bakır

Madenliler Derneği'nin de, dernek mülkiyeti altında yeni bir binaya kavuşması için uğraş verdiklerini ve bu arada giysi yardım kampanyası başlattıklarını duyurmuştuk.

Bu defa, 22 Mayıs 2003 tarihinde ilgili dernekten aldığımız bir yazıda, yeni kiraladıkları dernek merkezi binasına 25 Mayıs'ta taşındıkları bildirilmiştir.

Yeni dernek hizmet binalarının değerli hemşehrilere hayırlı olmasını ve yararlı hizmetler getirmesini dileriz.

Adres: Gazi Mustafa Kemal Bulvarı, M. Cemal Hamamcı Apt. No:29/13

Demirtepe / ANKARA

Tel: (0 312) 230 70 08

(0 312) 231 67 01

D U Y U R U

Değerli okurlarımız,

Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği'nce çıkarılmakta olan "Ağın Düşün ve Sanat Dergisi", hiçbir siyasi örgütü, holdingi, çıkar gruplarını yanına almaksızın tam 13 yıldır yayın hayatını sürdürmektedir.

Derneğimizin ve Dergimizin tek dostu ve destekçisi hemşehrilerimiz ile Ağın dostlarıdır. Dergimizin yaşaması ve varlığını sürdürebilmesi için, değerli okurlarımızın; önceki yıllardan kalan abone bağışları ile 2003 yılı için 15 milyon TL. olarak belirlenen Dergi abone bağışlarını, zaman geçirmeksizin Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği'nin 101843 no.lu Posta Çeki hesabına yatırmalarını önemle anımsatır, saygılar sunarız.

BU DÜNYA KOCAMAZ

Fehmi GÜR*

Gittikçe gencelir, bilinmez yaşı
Bu dünya kocamaz, bizi kocaltır.
Konar sahralara kekliği kuşu,
Bu dünya kocamaz, bizi kocaltır.

Nice pehlivanlar gitti, kalmadı,
Kimse başa kadar murat almadı,
Nasıl kızdır, çiçekleri solmadı,
Bu dünya kocamaz, bizi kocaltır.

Sarı, mor çiçekler açar dört yanda,
Meleşir kuzular, dağda, yabanda,
Arap atlar koşar, gider meydanda,
Bu dünya kocamaz, bizi kocaltır.

Bir yanda yetişir bağ ile bostan,
Bir yanda yetişir güllü gülistan,
Boyu selvi gibi, gözleri mestan,
Bu dünya kocamaz, bizi kocaltır.

Dedemizin beşiğini salladı
Büyüttü de gelmez yola yolladı,
Nicesinin defterini pulladı,
Bu dünya kocamaz, bizi kocaltır.

Bir yanda çalınır kemanı, sazı,
Bir yanda ötüşür ördeği, kazı,
Her daim bu olmaz baharı, yazı,
Bu dünya kocamaz, bizi kocaltır.

Söner gider nice yayan ocaklar,
Yedirip, içirip soyar, kucaklar,
Sana mı kalacak açık bacaklar?
Bu dünya kocamaz, bizi kocaltır.

Irmaklar bulanır, denizler taşar,
Dalgalar, dağların başından aşar,
Fehmi böyle mihnet içinde yaşar
Bu dünya kocamaz, bizi kocaltır.

* Fehmi GÜR, Arapgir'in Bostancık köyünden yetişen bir halk ozanı. Genç yaşında gözlerini yitirmiş ve diğer halk ozanları gibi başlamış gezip deyişlerini söylemeye... Fehmi GÜR, yörelerimizde de çok sevilen bir ozandı. Dergimizin Mayıs 1969 tarihli sayısında ondan söz etmiş, bir deyişini almıştık. Rahmetle anıyor ve yine bir deyişini yukarda sunuyoruz.

AĞIN'LA İLGİLİ HABERLER

• ANNELER GÜNÜ AĞIN'DA COŞKUyla KUTLANDI

Ağın Abdullah Lütfü İlköğretim Okulu öğretmen ve öğrencilerinin de katılımıyla ilçe Kaymakamı Mehmet Fatih Geyim'in eşi öğretmen Belkıs Edige Geyim'in girişimleri ile Anneler Günü, ilçedeki tüm annelerin Ağın Kaymakamlığı Kültür Merkezi'nde akşam saat 20.00'de buluşması ile büyük bir coşku içinde kutlandı. Öğrenciler tarafından annelere yönelik hazırlanan parodiler, dramalar, müzikli gösteriler ve Kültür Merkezi'nin slayt gösterileri ile neşe içinde kutlanan Anneler Günü çok coşkulu geçti. Ağınlı anneler önce ilçe Kaymakamı Mehmet Fatih Geyim'e ilçeye kazandırdığı Kültür Merkezi gibi büyük bir eserden dolayı minnettarlıklarını ve değerli eşlerine de sevgilerini sundular.

Bütün annelerin Anneler Günü kutlu olsun.

• GENÇLİK ve SPOR BAYRAMI ETKİNLİKLERİ

19 Mayıs Gençlik ve Spor Bayramı, bu yıl Ağın'da GENÇLİK KOŞUSU, YÜRÜYÜŞ ve HALAYLARLA çok neşeli geçti.

Atatürk'ü Anma Halk Koşusu, Gençlik Koşusu ve Yürüyüşü ile başlayan etkinliklerde, halkın ve resmi kurumların büyük bir katılımıyla Hükümet Konağı önünden davul ve klarinet ile başlayan yürüyüş Ağın'ı bir baştan diğer başa yürüyerek varış noktası olan Ağın Kaymakamlığı Kültür Merkezi önünde son buldu. Etkinlikler çerçevesinde koşu yarışmaları düzenlendi. Davul ve klarinetle halaylar çekildi. İlçe Kaymakamı M.Fatih Geyim'in ve diğer ilçe amir ve memurlarının katıldığı etkinlikler Ağın Kültür Merkezi'nde sinema gösterisi ile son buldu.

• SARAYCIK KÖYÜNDE YIL SONU SERGİSİ

Ağın Halk Eğitim Merkezi Müdürlüğü'nün Saraycık köyünde açmış olduğu Makina Nakışı Kursu yıl sonu sergisi, ilçe Kaymakamı M.Fatih Geyim tarafından 03.06.2003 tarihinde açıldı. Kurs öğrencilerinin büyük emek vererek meydana getirdikleri eserler beğeniyle izlendi.

• AĞINLILAR DOSTU FEYZULLAH ARSLAN'IN TEŞEKKÜRÜ

Sayın Ahmet DEVİREN

Ağınlılar Derneği Başkanı

Emniyet Teşkilatı olarak,

Parolamız :Toplum Destekli Polis,

İşaretimiz :Güven Veren, Güler Yüzlü Polis,

Hizmet Politikamız: Polise, yasalarla verilen güvenliği ve huzuru sağlama görevlerini, vatan-daşın memnuniyeti, personelimizin önemi ve değeri de göz önünde bulundurularak, en kısa sürede, en iyi ve en verimli şekilde sürekli yeniliğe ve gelişmeye açık olarak yerine getirmek-tir.

Bu hizmetleri yerine getirmemizle ilgili olarak şahsınızın ve Ağınlılar Derneği olarak teşkilatımız çalışmalarında bize olan desteğiniz Hizmet Politikamızı gerçekleştirmemizi kolaylaştırmaktadır.

Göstermiş olduğunuz ilgi ve duyarlılığa teşekkür eder, çalışmalarınızda başarılar diler,

Sevgi ve saygılarımı sunarım.

Feyzullah ARSLAN

1.Sınıf Emniyet Müdürü

Emniyet Genel Müdür Yardımcısı

Emniyet Genel Müdürlüğü Sözcüsü

• Değerli hemşehrimiz H.Sait Türk, Sivas Bölge İdare Mahkemesi Başkanlığı görevinden, çocuklarının okul durumu nedeniyle kendi isteğiyle İstanbul 3.No'lu Vergi Mahkemesi Başkanlığı görevine atanmıştır.

Değerli hemşehrimizi kutlar, yeni görevinde başarılar dileriz.

• Derneğimiz Yönetim Kurulu üyesi ve der-gimiz Yazı Kurulu'ndan değerli arkadaşımız Mevlüt Öksüzoğlu'nun kızı Banu ile Murat Nal-çacı, 15 Haziran 2003 Pazar günü Ankara Vedat Dalokay Nikah Salonu'nda yaşamlarını birleştir-diler.

Öksüzoğlu ve Nalçacı ailelerini kutlar, genç evlilere yaşam boyu mutluluklar dileriz.

• Ağın Uzungil Mahallesi'nden Zeynep, Fatma, Gülsüm ve Mustafa Beydemir'in babaları Bölükbaşıgil'in Ali Beydemir, 12 Mayıs 2003 tarihinde Seyhan'da yaşamını yitirmiş ve toprağa verilmiştir.

Merhuma Tanrı'dan rahmet, tüm yakınlarına başsağlığı dileriz.

• Ağın Uzungil Mahallesi'nden rahmetli Sabriye-rahmetli Abdullah Uysal'ın oğulları, Şaziye-Necdet, Zennure-Nevzat Uysal ile Ayşe Melahat-Osman Öztürk'ün abileri, rahmetli Fikret Uysal'ın eşi, Ayşegül-Akın, Ayşe-Tayfun Uysal ile Seval-Necdet Tezer'in sevgili babaları ve Dergimiz abonelerinden Em.Öğretmen Rafet Uysal, 16 Mayıs 2003 tarihinde İstanbul Siyami Ersek Hastanesi'nde yaşamını yitirmiş ve ertesi gün Ümraniye Mezarlığı'nda toprağa verilmiştir.

Merhuma Tanrı'dan rahmet, tüm yakınlarına ve sevenlerine başsağlığı dileriz.

• Ağın Tataragası Mahallesi'nden rahmetli Seher-rahmetli Osman İliter'in oğulları, Yalçın Gençosmanoğlu, Sevim Demirbaş, Naşide Ercan, Nadide Ekinci, Nermin Yücel, Türker, rahmetli Saim İliter'in kardeşleri, Fatma İliter'in eşi, Seher, Serkan ve Gamze İliter'in sevgili babaları, Dergimiz abonelerinden Sahir İliter, 19 Mayıs 2003 tarihinde Elazığ Araştırma Hastanesi'nde yaşamını yitirmiş ve ertesi gün Ağın'dan sonra çok sevdiği Harput Mezarlığı'nda toprağa verilmiştir.

Merhuma Tanrı'dan rahmet, ailesine, yakınlarına ve tüm sevenlerine başsağlığı dileriz.

• Ağın Hacıyusuf Mahallesi'nden İkincigil'in rahmetli (terzi) Muhlis İkinci'nin eşi, Turgut ve Erdol İkinci ile rahmetli Mualla Koçak'ın (İkinci) anneleri Fatma İkinci, 25 Mayıs 2003 tarihinde Ağın'da yaşamını yitirmiş ve orada toprağa verilmiştir.

Merhumeye Tanrı'dan rahmet, tüm yakınlarına ve sevenlerine başsağlığı dileriz.

• Ağın Hacıyusuf Mahallesi'nden rahmetli Ayşe-rahmetli Hüseyin Öney'in oğulları, Hatice ve Mürüvvet Demirkol'un kardeşleri, Sündüs Öney'in sevgili eşi, Derneğimiz üyelerinden Mustafa Öney, 26 Mayıs 2003 tarihinde yaşamını yitirmiş ve Ankara Karşıyaka Mezarlığı'nda toprağa verilmiştir.

Merhuma Tanrı'dan rahmet, tüm yakınlarına ve sevenlerine başsağlığı dileriz.

• Ağın Akpınar Mahallesi'nden Yavuz Hüseyin Öyük'ün eşi, Oktay ve Hasan Öyük'ün sevgili anneleri Nursel Öyük, 1 Haziran 2003 tarihinde yaşamını yitirmiş ve Ankara Karşıyaka Mezarlığı'nda toprağa verilmiştir.

Merhumeye Tanrı'dan rahmet, ailesine ve yakınlarına başsağlığı dileriz.

• Akbay ailesinin iki büyük kaybı: Ağın'ın Beyelması köyünden olup, Malatya'da oturan Hamza Akbay, 25 Haziran 2003 tarihinde Ankara'da yaşamını yitirmiş ve Malatya'da toprağa verilmiştir. Kardeşi Hüseyin Akbay da 20 Mayıs 2003 tarihinde Elazığ'da yaşamını yitirerek, Beyelması köyünde toprağa verilmiştir.

Merhum Akbay kardeşlere Tanrı'dan rahmet diler, kısa aralıklarla iki evladını yitiren ailenin büyüğü anne Seher hanımla, kardeşleri Ahmet, Adnan, Vehbi, Harun ve Birsan ile Hüseyin'in eşi Gönül'e, Hamza'nın eşi Zöhre'ye, değerli hemşehrimiz Mehmet Yılmaz'a ve tüm yakınlarına başsağlığı dilekelerimizi iletiriz.

• Dergimizin düzeltme ve kontrolünde büyük ölçüde yardımlarını gördüğümüz Ağın dostu Füsün Aygün'ün yeğeni Ahmet Can Üçüncü, başarılı bir ameliyat geçirmiştir.

Ahmet Can Üçüncü'ye geçmiş olsun der, derslerinde başarılar dileriz.

• Ağın Deri Sanayi Tic. A.Ş. tarafından, 19 Temmuz 2003 Cumartesi günü saat:18.00'de Ağın Lisesi Bahçesi'nde törenle toplu olarak sünnetleri yaptırılacak olan; Uğur Gençosman, Görkem Özkan, Kemal Özkan, Yiğit Tapar, Adem Kumaşoğlu, Ali Kumaşoğlu, Abdullah Kumaşoğlu, Batuhan Polat, Nurullah Küçüker, Enes Polat, Ahmet Polat, Utku Gülbahar, Caner Özer, Adem Karadayı, Emrah Kumaşoğlu, Mehmet Kınacı, Umut Ekici, Onur Ekici, H.Can Karadağ, Hüseyin Ayraç, Alperen Ağın, K.Alper Çelik, Musab Demir, Yunus Şimşek, Emre Şimşek, Tahsin Karadayı, Yunus Pasinli, Yusuf Pasinli adlı sevgili yavrularımızı kutlar, sağlık ve sıhhatler dileriz.

DOĞUMLAR

Mahalle-Köy	Çocuğun Adı Soyadı	Baba Adı	Doğum Yeri	Doğum Tarihi
Kaşpınar Köyü	Büşra EVİŞEN	Mustafa	Elazığ	11.05.2003
Kaşpınar Köyü	Edanur EVİŞEN	Mustafa	Elazığ	11.05.2003
Bahadırlar Köyü	Yasin AYHAN	Mürsel	Ağın	07.05.2003
Yedibağ Köyü	Nurgül KOKSAL	Zeki	Ağın	01.05.2003
Aşağıyabanlı Köyü	Ela Nur KOKSAL	Ali	Ağın	07.05.2003
Beyelması Köyü	Çağatay ÜNAL	Oktay	Erbaa	02.05.2003
Saraycık Köyü	Mehmet Taha AYHAN	Celal	Malatya	05.05.2003
Öğrendik Köyü	Barış YAZICI	Dursun	Eskişehir	12.05.2003
Samançay Köyü	Deniz Can PASİNLİ	Mehmet	Altındağ	19.05.2003
Samançay Köyü	Onur KÖPRÜLÜ	Hikmet	Karamürsel	15.05.2003
Pul Köyü	Ayça AYDEMİR	Mustafa	Tarsus	14.05.2003
Bahadırlar Köyü	Engin Yusuf BİÇAK	Turgay	Fatih	16.06.2003
Şenpınar Mah.	Ulaş AVLAR	Mehmet	Çankaya	19.06.2003
Uzungil Mah.	Güner UZUNOĞLU	Süleyman	Çanakkale	16.06.2003
Samançay Köyü	Melis SERTTAŞ	Şemsi	Ümraniye	19.06.2003
Saraycık Köyü	Gökdeniz İKİNCİ	Muharrem	Bingöl	24.06.2003

Dünyaya gelen yavrularımıza sağlıklı uzun ömürler diler, ailelerini kutlarız.

EVLENENLER

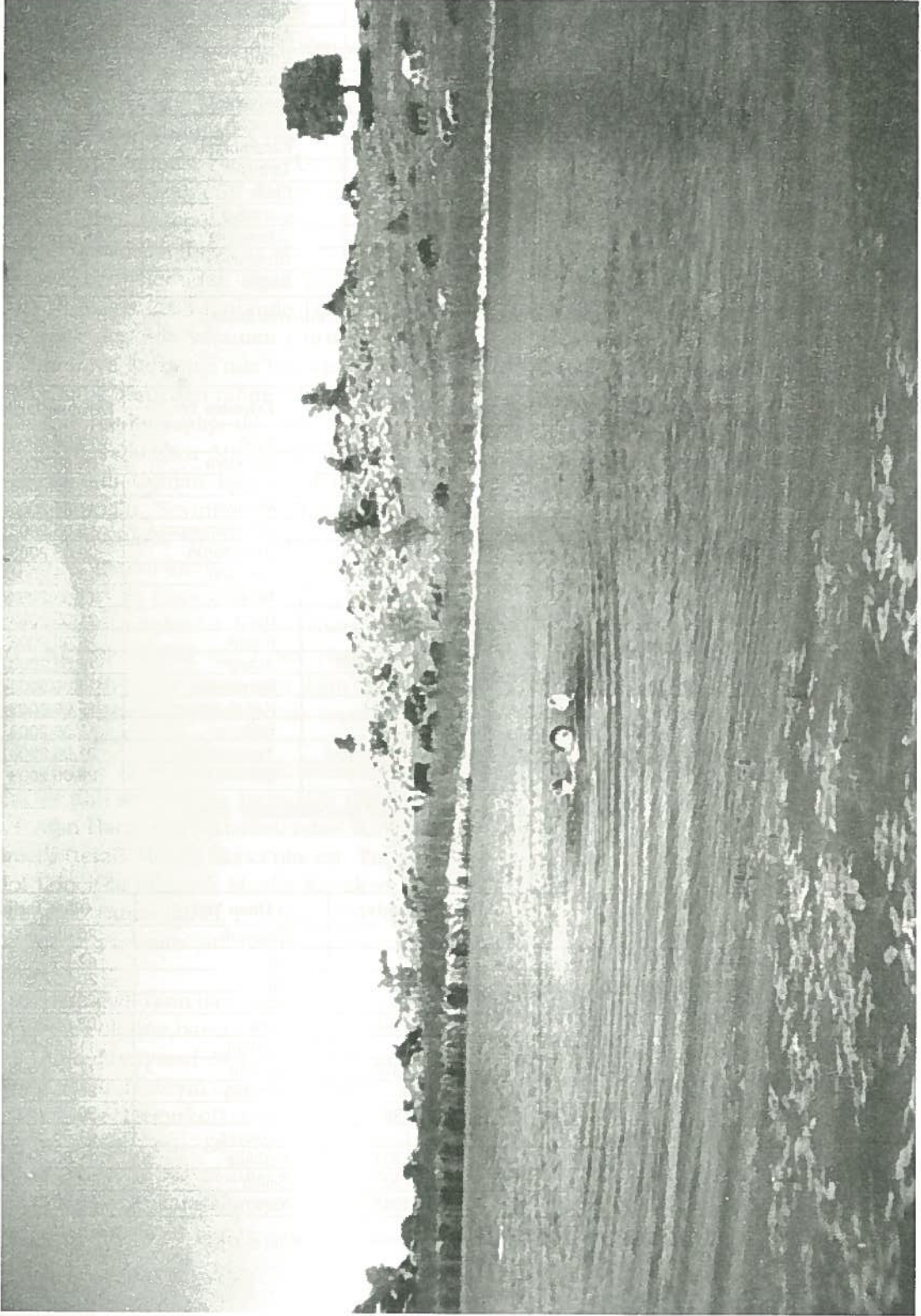
Mahalle-Köy	Adı Soyadı	Evlenilenin Adı Soyadı	Evlenilen Yer	Evlenme Tarihi
Saraycık Köyü	Saim İKİNCİ	Nurhayat ŞAHİN	Ağın	10.06.2003
Yenipayam Köyü	Mehmet Özgür DOĞAN	Burcu DOĞAN	Çankaya	02.05.2003
Yedibağ Köyü	Aslan KOKSAL	Samiye KOKSAL	Arapgir	05.05.2003
Modanlı Köyü	Yaşar YILMAZ	Zeynep YILMAZ	Malatya	14.05.2003
Dibekli Köyü	Fuat ŞAHİN	Gülçin ŞAHİN	Gaziosmanpaşa	15.05.2003
Beyelması Köyü	Özkan AKSOY	Senem AKSOY	İskenderun	09.05.2003
Müd.Hüs.Ef.Mah.	Alper ÖREN	İlkay ÖREN	Selçuklu	13.05.2003
Uzungil Mah.	Turgay KOÇER	Nurgül KOÇER	Niksar	17.05.2003
Saraycık Köyü	Vahap ÇEVİK	Seher ÇEVİK	Buca	21.05.2003
Yedibağ Köyü	Adil ORHAN	Senem ORHAN	Konak	26.05.2003
Saraycık Köyü	Osman SARAYCIKLİ	Remziye ERDOĞAN	Arapgir	16.06.2003
Samançay Köyü	Mustafa Aytaç AYDIN	Hülya DURSUN	Bandırma	14.06.2003
Yedibağ Köyü	Murat YILMAZ	Semra MELİK	Kağıthane	15.06.2003
Aşağıyabanlı Köyü	Murat UZUNOĞLU	Şaziye İLHAN	Bağcılar	15.06.2003
Yenipayam Köyü	Gökhan GÜNER	Sonnur ÇAVUŞOĞLU	Yenimahalle	21.06.2003
Beyelması Köyü	Atilla ORHAN	Gönül SOYSAL	Çankaya	28.06.2003

Yeni evlenen hemşehrilerimizi ve eşlerini kutlar, ömür boyu mutluluklar dileriz.

ÖLÜMLER

Mahalle-Köy	Adı Soyadı	Doğum Tarihi	Ölüm Yeri	Ölüm Tarihi
Saraycık Köyü	Mehriye YALÇIN	1325	Saraycık	20.05.2003
Hacıyusuf Mah.	Fatma İKİNCİ	1340	Ağın	25.05.2003
Yenipayam Köyü	Gülsüm GÜNER	1931	Ağın	29.05.2003
Şenpınar Mah.	Ümmügülüm ERTAŞ	1328	Ağın	25.05.2003
Samançay Köyü	Şahabettin ÖZER	10.06.1940	İzmir	03.05.2003
Akpınar Mah.	Mehmet Cemal ÖYÜK	1935	İstanbul	11.05.2003
Uzungil Mah.	Ali BEYDEMİR	21.01.1330	Seyhan	12.05.2003
Hacıyusuf Mah.	Mustafa ÖNEY	1935	Altındağ	26.05.2003
Beyelması Köyü	Hüseyin AKBAY	20.05.1957	Elazığ	20.05.2003
Akpınar Mah.	Nursel ÖYÜK	05.12.1949	Çankaya	01.06.2003
Tatarağası Mah.	Emel GENCOSMAN	13.08.1931	Kadıköy	11.06.2003
Samançay Köyü	Hüseyin ÖZER	17.02.1927	Silifke	23.06.2003
Beyelması Köyü	Hamza AKBAY	02.02.1949	Yenimahalle	25.06.2003

Ölenlere Tanrı'dan rahmet, ailelerine ve yakınlarına başsağlığı dileriz.

Balkayası Köyü - Sülük Gölü'nden Bir Görünüm